

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1169/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2011 година

за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Член 169 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че Съюзът допринася за постигането на високо равнище на защита на потребителите посредством мерките, които той приема съгласно член 114 от него.
- (2) Свободното движение на безопасна и здравословна храна представлява съществен аспект на вътрешния пазар и значително допринася за здравето и благосъстоянието на гражданите и за техните социални и икономически интереси.
- (3) С оглед постигане на високо равнище на защита на здравето на потребителите и гарантиране на правото им на информация, следва да се гарантира, че потребителите са подходящо информирани относно консумираните от тях храни. Изборът на потребителите може да бъде повлиян от, *inter alia*, здравни, икономически, екологични, социални и етични съображения.

(4) Съгласно Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ⁽³⁾, общ принцип на законодателството в областта на храните е то да предоставя на потребителите основа за информиран избор по отношение на консумираните от тях храни и да предотврати практики, които могат да заблудят потребителя.

(5) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар ⁽⁴⁾ обхваща някои аспекти на предоставянето на информация на потребители, по-специално с цел предотвратяване на заблуждаващи действия и пропускане на информация. Общите принципи относно неприятели търговски практики следва да бъдат допълнени с конкретни правила относно предоставянето на информация за храните на потребителите.

(6) Правилата на Съюза за етикетиране на храните, приложими за всички храни, са установени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните ⁽⁵⁾. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1978 г. и поради това следва да бъдат актуализирани.

(7) Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетирането за питателност на храните ⁽⁶⁾ установява правила за съдържанието и представянето на хранителна информация за предварително опакованите храни. Съгласно тези правила включването на хранителна информация е доброволно, с изключение на случаите на хранителна претенция, свързана с храната. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1990 г. и поради това следва да бъдат актуализирани.

(8) Изискванията за общото етикетиране се допълват от редица разпоредби, приложими за всички храни при определени обстоятелства или за някои категории храни. Освен това съществуват известен брой конкретни правила, приложими за определени храни.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 81.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 юни 2010 г. (ОВ С 236 Е, 12.8.2011 г., стр. 187) и позиция на Съвета на първо четене от 21 февруари 2011 г. (ОВ С 102 Е, 2.4.2011 г., стр. 1.). Позиция на Европейския парламент от 6 юли 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 29 септември 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.

⁽⁵⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

⁽⁶⁾ ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр. 40.

- (9) Първоначалните цели и ключовите елементи на действащото законодателство в областта на етикетирването са все още валидни, но е необходимо то да се опрости, за да се гарантира по-лесното му спазване и по-голяма яснота за заинтересованите страни, както и да се модернизира с оглед отчитането на новите тенденции в областта на информацията за храните. Настоящият регламент ще служи както на интересите на вътрешния пазар, като опростява законодателството, гарантира правна сигурност и намалява административната тежест, така и на интересите на гражданите, като предвижда ясно, разбираемо и четливо задължително етикетирване на храните.
- (10) Връзката между хранителен режим и здраве, както и изборът на подходящ хранителен режим, съобразен с индивидуалните потребности, представляват интерес за широката общественост. Бялата книга на Комисията от 30 май 2007 г. относно стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването („Бялата книга на Комисията“), отбелязва, че етикетирването на хранителната информация е важен метод за информиране на потребителите относно състава на храните и за подпомагането им да направят информиран избор. В съобщението на Комисията от 13 март 2007 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за политика за защита на потребителите 2007—2013 г. - увеличаване на правата на потребителите, повишаване на тяхното благосъстояние, осигуряване на ефективната им защита“ се подчертава, че възможността потребителите да направят информиран избор е от съществено значение както за ефективната конкуренция, така и за благосъстоянието на потребителите. Познаването на основните принципи на хранене и подходящата хранителна информация биха допринесли значително за даването на възможност на потребителя да направи такъв информиран избор. Образователните и информационните кампании са важен инструмент за подобряване на разбираемостта на информацията относно храните за потребителите.
- (11) С оглед на повишаване на правната сигурност и гарантиране на рационалност и последователност в прилагането е целесъобразно директиви 90/496/ЕИО и 2000/13/ЕО да бъдат отменени и заменени с единен регламент, който да гарантира сигурност за потребителите и другите заинтересовани страни и да намали административната тежест.
- (12) С оглед на постигане на яснота е целесъобразно да бъдат отменени и включени в настоящия регламент други хоризонтални актове, а именно Директива 87/250/ЕИО на Комисията от 15 април 1987 г. относно посочването на обемното съдържание на алкохол при етикетирването на алкохолни напитки, предназначени за крайна употреба⁽¹⁾, Директива 1999/10/ЕО на Комисията от 8 март 1999 г. относно предвиждане на дерогации от разпоредбите на член 7 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета по отношение на етикетирването на храни⁽²⁾, Директива 2002/67/ЕО на Комисията от 18 юли 2002 г. относно етикетирването на храни, съдържащи хинин, и на храни, съдържащи кофеин⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията от 31 март 2004 г. относно етикетирването на храни и съставки на храните с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли и/или фитостанолови естери⁽⁴⁾ и Директива 2008/5/ЕО на Комисията от 30 януари 2008 г. относно задължителното обозначаване върху етикета на някои храни на сведения, освен тези, предвидени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾.
- (13) Необходимо е да бъдат установени общи определения, принципи, изисквания и процедури, така че да бъде създадена ясна рамка и обща основа за мерки на равнище Съюз и за национални мерки, уреждащи информацията за храните.
- (14) За да се следва цялостен и еволюционен подход по отношение на информацията, предоставяна на потребителите относно консумираните от тях храни, следва да се изготви широко определение на законодателство в областта на информацията за храните, обхващащо правила от общ и специален характер, както и широко определение на информацията за храните, обхващащо информацията, предоставяна и чрез средства, различни от етикета.
- (15) Правилата на Съюза следва да се прилагат само за предприятия, чието естество на работа включва известна последователност на действията и известна степен на организираност. Дейности като обработка и доставка на храни, сервиране на ястия и продажба на храна, извършвани по конкретен повод от частни лица, например на благотворителни събития или на местни панаири и срещи, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (16) Законодателството в областта на информацията за храните следва да осигурява достатъчна гъвкавост, така че да има възможност да се актуализира с новите изисквания на потребителите относно информацията и да гарантира баланс между защитата на вътрешния пазар и различията във възприемливостта на потребителите в държавите-членки.
- (17) Основното съображение по отношение на изискването за задължителна информация за храните следва да позволи на потребителите да идентифицират и използват правилно храните, и да направят избор, който е съобразен с индивидуалните потребности на хранителния им режим. За тази цел стопанските субекти в хранителната промишленост следва да направят тази информация по-лесно достъпна за хората със зрителни увреждания.
- (18) За да може законодателството в областта на информацията за храните да се адаптира към променящите се потребности на потребителите от информация, в съображенията относно необходимостта от задължителна информация за храните следва да се отчита и проявяният широк интерес от страна на повечето потребители към разкриването на определена информация.
- (19) Въпреки това нови задължителни изисквания в областта на информацията за храните следва да бъдат установявани само ако и когато е необходимо, в съответствие с принципите на субсидиарност, пропорционалност и устойчивост.

⁽¹⁾ ОВ L 113, 30.4.1987 г., стр. 57.

⁽²⁾ ОВ L 69, 16.3.1999 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ L 191, 19.7.2002 г., стр. 20.

⁽⁴⁾ ОВ L 97, 1.4.2004 г., стр. 44.

⁽⁵⁾ ОВ L 27, 31.1.2008 г., стр. 12.

- (20) Законодателството в областта на информацията за храните следва да забранява използването на информация, която би заблудила потребителя, по-специално по отношение на характеристиките на храната, нейното въздействие или свойства, или която би приписала лечебни свойства на храните. За да бъде ефективна тази забрана, тя следва да се прилага и спрямо рекламата и представянето на храните.
- (21) За да се избегне разпръснатост на правилата относно отговорността на стопанските субекти в хранителната промишленост по отношение на информацията за храните, е целесъобразно да се изяснят отговорностите на стопанските субекти в тази област. Това изясняване следва да бъде в съответствие с отговорностите по отношение на потребителя, които са посочени в член 17 от Регламент (ЕО) № 178/2002.
- (22) Следва да се състави списък на цялата задължителна информация, която поначало следва да се предоставя за всички храни, предназначени за крайния потребител и заведенията за обществено хранене. В списъка следва да се запази информацията, която вече се изисква съгласно действащото законодателство на Съюза, като се има предвид, че като цяло тя представлява ценно достижение от гледна точка на информирането на потребителя.
- (23) За да бъдат отчетени промените и напредъкът в областта на информацията за храните, следва да се създадат разпоредби, които да дадат правомощия на Комисията за осигуряване на възможност за предоставянето на някои данни чрез алтернативни средства. Консултацията със заинтересованите страни следва да спомогне за навременни и целенасочени промени на изискванията за информация за храните.
- (24) Някои съставки или други вещества, или продукти (като спомагателни вещества), които се използват при производството на храните и впоследствие остават в техния състав, могат да причинят алергии или непоносимост при някои хора, като някои от тези алергии или непоносимост представляват опасност за здравето на засегнатите лица. Важно е да се предоставя информация относно наличието на добавки в храните, спомагателни вещества и други вещества или продукти с научно доказан алергенен ефект или ефект на непоносимост, за да могат потребителите, особено страдащите от хранителна алергия или непоносимост, да направят информиран и безопасен за тях избор.
- (25) С цел информиране на потребителите за наличието на специално създадени наноматериали в храните е целесъобразно да се предвиди определение на специално създадените наноматериали. Като се има предвид възможността храните, съдържащи или състоящи се от специално създадени наноматериали, да бъдат нови храни, подходящата законодателна рамка за това определение следва да бъде разгледана в контекста на предстоящия преглед на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки⁽¹⁾.
- (26) Етикетите на храните следва да бъдат ясни и разбираеми, за да подпомагат потребителите, които желаят да направят по-добре информиран избор на храни и хранителен режим. Проучванията показват, че добрата четливост е важен фактор, който може да увеличи възможността информацията от етикета да повлияе на потребителите, както и че нечетливата информация за продукта е една от главните причини за недоволството на потребителите относно етикетирването на храните. Следователно следва да бъде разработен цялостен подход, така че да се вземат предвид всички аспекти, свързани с четливостта, включително шрифта, цвета и контраста.
- (27) За да се осигури предоставянето на информация за храните, е необходимо да се преценят всички начини за доставка на храни на потребителите, включително продажбата на храна чрез средствата за комуникация от разстояние. Макар да е ясно, че всяка храна, доставена чрез продажба от разстояние, следва да отговаря на същите изисквания за информация както храната, продавана в магазините, е необходимо да се изясни, че в този случай съответната задължителна информация за храните следва да бъде налична преди да бъде сключен договорът за покупко-продажба.
- (28) Използваната технология за замразяване на храни се разви значително през последните десетилетия и започна да се използва широко както с цел подобряване на движението на стоки на вътрешния пазар на Съюза, така и с цел намаляване на рисковете по отношение на безопасността на храните. Все пак замразяването и последващото размразяване на някои храни, особено месо и рибни продукти, ограничават възможностите за тяхната по-нататъшна употреба и също така може да се отрази на безопасността, вкуса и физическото им качество. От друга страна, замразяването няма такова отражение върху други продукти, особено маслото. Следователно, когато даден продукт е бил размразен, крайният потребител следва да бъде подходящо информиран за неговото състояние.
- (29) Посочването на страната на произход или на мястото на произход на храната следва да бъде представено тогава, когато липсата му би могла да заблуди потребителите по отношение на истинската страна на произход или място на произход на дадения продукт. Във всички случаи, посочването на страната на произход или мястото на произход следва да бъде представено по начин, който не заблуждава потребителя, и на базата на ясно определени критерии, които гарантират равни условия за индустрията и осигуряват по-ясно разбиране на информацията, свързана със страната на произход или мястото на произход на дадена храна, от страна на потребителите. Тези критерии не следва да се прилагат, когато се посочват името или адресът на стопанския субект в хранителната промишленост.
- (30) В някои случаи стопанските субекти в хранителната промишленост може да поискат да посочат произхода на дадена храна на доброволен принцип, за да привлекат вниманието на потребителите към качествата на техния продукт. Подобни обозначения следва също да отговарят на хармонизирани критерии.

(1) ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.

- (31) Посочването на произхода понастоящем е задължително за говеждо месо и продукти от говеждо месо ⁽¹⁾ в Съюза след кризата със спонгиформната енцефалопатия по говедата и това създаде очаквания у потребителите. Оценката за въздействие на Комисията потвърди, че произходът на месото се оказва от първостепенно значение за потребителите. Има и други видове месо, които се консумират масово в Съюза, като свинско, овче, козе и птиче месо. Ето защо е уместно да се наложи задължителното обявяване на произхода за тези продукти. Конкретните изисквания за произход могат да се различават за различните видове месо в съответствие с характеристиките на животинските видове. Уместно е да се предвиди въвеждането, посредством правила за прилагане, на задължителни изисквания, които може да са различни за различните видове месо и които се отчита принципът на пропорционалност и административната тежест за стопанските субекти в хранителната промишленост и за правоприлагащите органи.
- (32) Бяха разработени задължителни разпоредби за произхода въз основа на вертикален подход, като например за меда ⁽²⁾, плодовете и зеленчуците ⁽³⁾, рибата ⁽⁴⁾, говеждото месо и продуктите от говеждо месо ⁽⁵⁾ и маслиновото масло ⁽⁶⁾. Необходимо е да се разгледа възможността за разширяване на задължителното етикетирание на произхода за други храни. Ето защо е уместно да се отправи искане към Комисията да изготви доклади, които да включват следните храни: видове месо, различни от говеждо, свинско, овче, козе и птиче; мляко; използвано като съставка на млечните продукти мляко; използвано като съставка месо; непреработени храни; продукти с една съставка; и съставки, които представляват над 50 % от дадена храна. Тъй като млякото е един от продуктите, за които посочването на произхода може да се счита от особен интерес, докладът на Комисията за него следва да бъде представен възможно най-скоро. Въз основа на заключенията от тази доклади Комисията може да представи предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза или при необходимост може да предприеме нови инициативи на секторна основа.
- (33) Непреференциалните правила за произход на стоките в Съюза са установени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽⁷⁾, а разпоредбите за прилагането му — в Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽⁸⁾. Определянето на страната на произход на храните ще се основава на тези правила, които са добре познати на стопанските субекти в хранителната промишленост и администрациите и следва да облекчат прилагането им.
- (34) Обявяването на хранителната стойност на храните се отнася до информацията за енергийната стойност и наличието на някои хранителни вещества в храните. Задължителното предоставяне на хранителна информация на опаковката следва да подпомага действията в областта на храненето като част от политиките за обществено здраве, които биха могли да включват предоставянето на научни препоръки за образоването на обществеността по отношение на храненето, и да бъде в помощ на информирания избор на храни.
- (35) За улесняване на сравнението между продукти в опаковки с различни размери е целесъобразно изискването задължителната информация за хранителната стойност да продължава да се отнася за 100 g или 100 ml и, ако е подходящо, да се допуска допълнителна информация за порциите. Следователно, когато храната е предварително опакована под формата на единични порции или единици за консумация, в допълнение към изразяването на хранителната стойност за 100 g или за 100 ml следва да бъде позволено обявяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация. Освен това, за да се осигурят съпоставими обозначения за порциите и единиците за консумация, Комисията следва да бъде оправомощена да приема правила относно формата на изразяване на обявяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация за определени категории храни.
- (36) В Бялата книга на Комисията се изтъкват някои хранителни елементи, които са от значение за общественото здраве, като наситени мазнини, захари или натрий. Следователно е подходящо изискванията за задължително предоставяне на хранителна информация да отчитат тези елементи.
- (37) Тъй като една от целите на настоящия регламент е да предостави основа за информиран избор на крайния потребител, в това отношение е важно да се гарантира, че крайният потребител лесно ще разбира предоставената на етикета информация. Ето защо е уместно на етикета да се използва терминът „сол“, вместо съответстващия термин за хранителното вещество „натрий“.
- (38) В интерес на последователността и съгласуваността на правото на Съюза доброволното включване на хранителни или здравни претенции в етикетите на храните следва да бъде в съответствие с Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните ⁽⁹⁾.

(1) Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1).

(2) Директива 2001/110/ЕС на Съвета от 20 декември 2001 г. относно меда (ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47).

(3) Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на Регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците (ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1).

(4) Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 г. относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури (ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22).

(5) Регламент (ЕО) № 1760/2000.

(6) Регламент (ЕО) № 1019/2002 на Комисията от 31 юни 2002 г. относно стандартите за търговия с маслиново масло (ОВ L 155, 14.6.2002 г., стр. 27).

(7) ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

(8) ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

(9) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

- (39) За да се избегне излишната тежест за стопанските субекти в хранителната промишленост, е подходящо някои категории храни, които са непреработени или за които хранителната информация не е определящ фактор за решението на потребителите за закупуване, или за които опаковката е твърде малка за изпълнението на изискванията за задължително етикетирание, да бъдат освободени от задължителното обявяване на хранителната стойност, освен ако задължението за предоставяне на тази информация не е предвидено съгласно други правила на Съюза.
- (40) Като се има предвид специалният характер на алкохолните напитки, е целесъобразно да се прикани Комисията да продължи да анализира изискванията за информация за тези продукти. Следователно Комисията следва, като взема предвид необходимостта от гарантиране на съгласуваност с други съответни политики на Съюза, да изготви доклад в рамките на три години от влизането в сила на настоящия регламент относно прилагането на изискванията за предоставяне на информация за съставките и хранителната стойност за алкохолните напитки. Освен това, предвид резолюцията на Европейския парламент от 5 септември 2007 г. относно стратегията на Европейския съюз за подкрепа на държавите-членки в действията по намаляване на вредата от алкохола ⁽¹⁾, становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾, работата на Комисията и загрижеността на широката общественост във връзка с вредата от алкохола, особено за младите и уязвими потребители, Комисията, след консултация със заинтересованите страни и държавите-членки, следва да разгледа необходимостта от определение за напитки като например от типа „алкопоп“, които са насочени специално към младите хора. По целесъобразност Комисията следва също да предложи и конкретни изисквания относно алкохолните напитки в контекста на настоящия регламент.
- (41) За да удовлетвори средностатистическия потребител и за да изпълни информационната цел, заради която е въведена, и като се отчита съществуващото равнище на познание в областта на храненето, предоставената хранителна информация следва да бъде проста и лесна за разбиране. Предоставянето на част от хранителната информация в основното зрително поле, известно като лицевата страна на опаковката, а на друга част — на друга страна на опаковката, например обратната страна на опаковката, може да обърка потребителите. Поради тази причина обявяването на хранителната стойност следва да бъде в едно и също зрително поле. Освен това, на доброволен принцип, най-важните елементи от хранителната информация могат да се повторят в основното зрително поле, за да се помогне на потребителите лесно да виждат съществената хранителна информация, когато купуват храни. Възможно е да се стигне до объркване на потребителите, ако се допусне свобода при избора на информацията, която би могла да бъде повторена. Следователно е необходимо да се поясни коя информация може да се повтори.
- (42) За да се поощрят стопанските субекти в хранителната промишленост да предоставят на доброволен принцип информацията, съдържаща се в обявената хранителна стойност на храни като алкохолни напитки и непредварително опаковани храни, които могат да бъдат освободени от изискването за обявяване на хранителната стойност, следва да бъде предоставена възможност да се обявяват само ограничен брой елементи, даващи информация за хранителната стойност. Уместно е обаче ясно да се определи информацията, която може да се предоставя на доброволен принцип, за да се избегне заблуждаване на потребителя чрез свободния избор на стопанския субект в хранителната промишленост.
- (43) Неотдавна настъпиха промени при изразяването на хранителните стойности, различни от посочените стойности за 100 g за 100 ml или за порция, както и при тяхното представяне, чрез използването на графична форма или символи, въведени от някои държави-членки и организации в сектора на хранителната промишленост. Тези допълнителни форми на изразяване и представяне могат да помогнат на потребителите да разберат по-добре обявената хранителната стойност. В рамките на Съюза обаче липсват достатъчно данни за това как средностатистическият потребител разбира и използва алтернативните форми на изразяване или представяне на информацията. Следователно е целесъобразно да се даде възможност различните форми на изразяване и представяне да се разработват въз основа на критерии, установени в настоящия регламент, и да се прикани Комисията да изготви доклад относно използването на тези форми на изразяване и представяне, тяхното въздействие на вътрешния пазар и целесъобразността за по-нататъшно хармонизиране.
- (44) С цел да подпомогнат Комисията при изготвянето на този доклад държавите-членки следва да ѝ предоставят съответната информация относно използването на допълнителни форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност на пазара на тяхна територия. В тази връзка държавите-членки следва да бъдат оправомощени да изискват от стопанските субекти в хранителната промишленост, пускащи на пазара на тяхна територия храни върху които фигурират допълнителни форми на изразяване и представяне, да уведомяват националните органи за използването на тези допълнителни форми и за съответните основания по отношение на изпълнението на изискванията, установени в настоящия регламент.
- (45) Желателно е да се гарантира известна степен на съответствие при разработването на допълнителни форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност. Ето защо е уместно да се насърчава непрекъснатият обмен и споделяне на най-добри практики и опит между държавите-членки, както и с Комисията, и да се поощрява участието на заинтересованите страни в този обмен.
- (46) Обявяването на общото съдържание на хранителни елементи и сравнителни показатели в едно и също зрително поле в лесно разпознаваема форма, така че да е възможна оценка на хранителните свойства на определена храна, следва да бъде разглеждано цялостно в рамките на обявяването на хранителната стойност, а не следва да се разглежда като съвкупност от отделни претенции.

⁽¹⁾ ОВ С 187 Е, 24.7.2008 г., стр. 160.

⁽²⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 81.

- (47) Опитът показва, че в много случаи доброволната информация за храните се предоставя за сметка на яснотата на задължителната информация за храните. Ето защо следва да се предвидят критерии, за да се помогне на стопанските субекти в хранителната промишленост и на правоприлагащите органи да постигнат баланс между предоставянето на задължителна и доброволна информация за храните.
- (48) В зависимост от местните практически условия и обстоятелства, държавите-членки следва да си запазят правото да определят правила по отношение на предоставянето на информация относно непредварително опакованите храни. Въпреки че в такива случаи изискването на потребителя за друга информация е ограничено, информацията относно възможни алергени се смята за много важна. Фактите показват, че повечето случаи на хранителни алергии са свързани с непредварително опакована храна. Ето защо на потребителя следва винаги да се предоставя информация относно възможни алергени.
- (49) По отношение на въпросите, конкретно хармонизирани от настоящия регламент, държавите-членки следва да нямат възможност да приемат национални разпоредби, освен ако не са разрешени от правото на Съюза. Настоящият регламент не следва да възпрепятства държавите-членки да приемат национални мерки по въпроси, които не са конкретно хармонизирани с настоящия регламент. Тези национални мерки обаче не следва да забраняват, възпрепятстват или ограничават свободното движение на стоки, които отговарят на изискванията на настоящия регламент.
- (50) Потребителите в Съюза проявяват засилен интерес към прилагането на правилата на Съюза за хуманно отношение към животните по време на клане, включително факта дали животното е било зашеметено преди клане. В тази връзка, в контекста на бъдещата стратегия на Съюза за закрилата и хуманното отношение към животните следва да се предвиди проучване на възможността на потребителите да се предоставя съответната информация относно зашеметяването на животните.
- (51) Правилата относно информацията за храните следва да могат да бъдат адаптирани към бързо променящата се социална, икономическа и технологична среда.
- (52) За да наложат спазването на настоящия регламент, държавите-членки следва да упражняват официален контрол в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (1).
- (53) Позоваванията на Директива 90/496/ЕИО в Регламент (ЕО) № 1924/2006 и в Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните (2) следва да се актуализират, за да се вземе предвид настоящият регламент. Ето защо регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 следва да бъдат съответно изменени.
- (54) Нередовното и често актуализиране на изискванията по отношение на информацията за храните може да наложи значителна административна тежест на предприятията от хранителната промишленост, особено на малките и средни предприятия. Ето защо е уместно да се гарантира, че мерките, които могат да бъдат приети от Комисията при упражняване на правомощията, които ѝ предоставя настоящият регламент, ще се прилагат, считано от една и съща дата на календарната година, след съответен преходен период. Дерогации от този принцип следва да се разрешават при спешни случаи, когато целта на въпросната мярка е защитата на човешкото здраве.
- (55) С цел да се даде възможност на стопанските субекти в хранителната промишленост да адаптират етикетирването на продуктите си към новите изисквания, въведени с настоящия регламент, е необходимо да се предвидят съответни преходни периоди по отношение на прилагането на настоящия регламент.
- (56) Предвид съществените промени в изискванията относно етикетирването на хранителната информация, въведени с настоящия регламент, по-специално промените във връзка със съдържанието на обявяваната хранителна стойност, е целесъобразно да се разреши на стопанските субекти в хранителната промишленост да прилагат предварително разпоредбите на настоящия регламент.
- (57) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на равнище Съюз, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (58) Правомощието за приемане на делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС следва да бъде делегирано на Комисията, *inter alia* по отношение на възможността за достъп до някои задължителни данни чрез средства, различни от обозначаването върху опаковката или етикетата, списъка с храни, за които не се изисква списък на съставките, преразглеждането на списъка с вещества или продукти, причиняващи алергии или непоносимост, както и списъка с хранителни вещества, които могат да бъдат обявявани доброволно. От съществено значение е в хода на подготвителната работа Комисията да проведе необходимите консултации, в това число и на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременно, навременно и подходящо предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.

(1) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26.

(59) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия да приема актове за изпълнение, *inter alia*, във връзка с реда и условията на изразяване на едно или повече сведения чрез пиктограми или символи вместо с думи и цифри, начина за посочване на срока на минимална трайност, начина за посочване на страната на произход или мястото на произход по отношение на месото, точността на обявените хранителни стойности или изразяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент предоставя основа за осигуряване на високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, като се вземат предвид различията във възприятията на потребителите и техните потребности от информация, и като същевременно се гарантира безпрепятствено функциониране на вътрешния пазар.

2. Настоящият регламент установява общите принципи, изисквания и отговорности, уреждащи информацията за храните, и по-специално етикетването на храните. Той определя средствата за гарантиране на правото на потребителите на информация и процедурите за предоставяне на информация за храните, като се отчита необходимостта от предоставяне на достатъчна гъвкавост с оглед на бъдещото развитие и новите изисквания относно информацията.

3. Настоящият регламент се прилага спрямо стопанските субекти в хранителната промишленост на всички етапи от хранителната верига, когато техните дейности се отнасят до предоставянето на потребителите на информация за храните. Той се прилага за всички храни, предназначени за крайния потребител, включително за храни, доставяни от заведения за обществено хранене, и храни, предназначени за снабдяване на заведения за обществено хранене.

Настоящият регламент се прилага за услугите по приготвяне и предлагане на храни, предоставяни от транспортни дружества, когато отправната точка е на територията на държавите-членки, за които се прилагат Договорите.

4. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат изискванията за етикетване, предвидени в специални разпоредби на Съюза, приложими за определени храни.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) определенията за „храна“, „законодателство в областта на храните“, „предприятие за производство на храни“, „стопански субект в хранителната промишленост“, „търговия на дребно“, „пускане на пазара“ и „краен потребител“ в член 2 и член 3, точки 1, 2, 3, 7, 8 и 18 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
- б) определенията за „преработка“, „непреработени продукти“ и „преработени продукти“ в член 2, параграф 1, букви м), н) и о) от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните ⁽²⁾;
- в) определението за „ензим в храна“ в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните ⁽³⁾;
- г) определенията за „добавка в храната“, „спомагателно вещество“ и „носител“ в член 3, параграф 2, букви а) и б) и в приложение I, точка 5 към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните ⁽⁴⁾;
- д) определението за „ароматизанти“ в член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни ⁽⁵⁾;
- е) определенията за „месо“, „механично отделено месо“, „месни заготовки“, „рибни продукти“ и „месни продукти“ в точки 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 и 7.1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход ⁽⁶⁾;
- ж) определението за „реклама“ в член 2, буква а) от Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7.

⁽⁴⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16.

⁽⁵⁾ ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34.

⁽⁶⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

⁽⁷⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

2. Прилагат се и следните определения:

- а) „информация за храните“ означава информация относно храна, предоставена на крайния потребител посредством етикет, друг съпровождащ материал или каквито и да било средства, включително модерни технологични средства или съобщение в устна форма;
- б) „законодателство в областта на информацията за храните“ означава разпоредбите на Съюза, регулиращи информацията за храните, и по-специално етикетирането, включително правила от общ характер, приложими за всички храни при определени обстоятелства или за някои категории храни, и правила, приложими единствено по отношение на конкретни храни;
- в) „задължителна информация за храните“ означава данните, които се изисква да бъдат предоставени на крайния потребител съгласно разпоредбите на Съюза;
- г) „заведения за обществено хранене“ означава всяка структура (включително превозно средство, подвижен или неподвижен щанд) като ресторанти, столови, училища, болници или предприятия за обществено хранене, в които при изпълнение на стопанската дейност се приготвя храна, която да бъде готова за консумация от крайния потребител;
- д) „предварително опакована храна“ означава всяка единична бройка, предназначена да бъде представена като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене, състояща се от храна и опаковката, в която тя е поставена преди да бъде предложена за продажба, независимо дали опаковката обвива храната изцяло или отчасти, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се промени без да се отвори или без да се смени опаковката; „предварително опакованата храна“ не обхваща храните, които са опаковани в търговските помещения по искане на потребителя или са предварително опаковани за директна продажба;
- е) „съставка“ означава всяко вещество или продукт, включително ароматизанти, добавки в храната и ензими в храната, както и всяка съставна част на сложна съставка, използвана за производство или приготвяне на храна и все още налична в крайния продукт, дори и в изменен вид; остатъчните вещества не се смятат за съставки;
- ж) „място на произход“ означава всяко място, от което е посочено, че произхожда храната, и което не е „страна на произход“, както е определено в съответствие с членове 23 - 26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92; името, търговското наименование или адреса на стопанския субект в хранителната промишленост върху етикета не представлява обозначение на страната на произход или мястото на произход на храната по смисъла на настоящия регламент;
- з) „сложна съставка“ означава съставка, която сама по себе си е продукт на повече от една съставка;
- и) „етикет“ означава всяка маркировка, производствена марка, търговска марка, изображение или друго описание, което е изписано, отпечатано, маркирано, шамповано, изобразено или гравирано върху или закрепено към опаковката или контейнера с храна;
- й) „етикетиране“ означава всички текстове, данни, марки, търговско наименование, изображения или символи, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или увивна лента, които придружават или се отнасят до такава храна;
- к) „зрително поле“ означава всички повърхности на опаковката, които могат да бъдат прочетени от един зрителен ъгъл;
- л) „основно зрително поле“ означава зрителното поле на опаковката, което е най-вероятно да бъде забелязано на пръв поглед от потребителя при закупуването и което позволява на потребителя незабавно да идентифицира даден продукт с оглед на неговите характеристики или естество, или, ако е приложимо, търговското наименование. Ако една опаковка има няколко идентични основни зрителни полета, основното зрително поле е полето, избрано от стопанския субект в хранителната промишленост;
- м) „четливост“ означава физическият вид на информацията, чрез който информацията е визуално достъпна за широката общественост и която се определя от различни елементи, *inter alia*, големината на шрифта, разстоянието между буквите, разстоянието между редовете, дебелината на шрифта, цвета на шрифта, вида на шрифта, съотношението между ширината и височината на буквите, повърхността на материала и значителния контраст между шрифта на буквите и фона на етикета;
- н) „официално наименование“ означава наименованието на храна, установено в приложимите за нея разпоредби на Съюза или, при липса на такива разпоредби на Съюза, наименованието, предвидено в закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими в държавите-членки, в които храната се продава на крайния потребител или на заведения за обществено хранене;
- о) „обичайно наименование“ означава наименованието, което е прието за наименование на храната от потребителите в държавата-членка, в която тази храна се продава, без необходимост от допълнително обяснение;
- п) „описателно наименование“ означава наименованието, което дава описание на храната и при необходимост на употребата ѝ и което е достатъчно ясно, за да даде възможност на потребителя да разбере истинското ѝ естество и да я отличи от други продукти, с които може да бъде обърквана;
- р) „основна съставка“ означава съставката или съставките на дадена храна, която представлява повече от 50 % от тази храна или която обикновено се свързва от потребителя с наименованието на храната и за която, в повечето случаи, се изисква посочване на количеството;

- с) „срок на минимална трайност на храната“ означава срокът, в който при подходящо съхранение храната запазва специфичните си свойства;
- т) „хранително вещество“ означава белтъци, въглехидрати, мазнини, хранителни влакнини, натрий, витамини и минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1 към настоящия регламент, както и вещества, които принадлежат или са част от някоя от посочените категории;
- у) „специално създаден наноматериал“ означава всеки специално произведен материал с едно или повече измерения от порядъка на 100 nm или по-малко, или който е съставен от обособени функционални части, вътре или на повърхността, много от които са с един или повече размери от порядъка на 100 nm или по-малко, включително структури, агломерати или агрегати, които могат да имат размери, надвишаващи 100 nm, но които запазват свойствата, характерни за наномасшаба;

Свойствата, характерни за наномасшаба, включват:

- i) свойства, свързани с широката специфична повърхност на разглежданите материали; и/или
- ii) специални физико-химични свойства, които са различни от принадлежащите към наноформата на същия материал свойства.
- ф) „средство за комуникация от разстояние“ означава всяко средство, което без едновременното физическо присъствие на доставчика и потребителя може да бъде използвано за сключването на договор между тези страни.

3. За целите на настоящия регламент страната на произход на дадена храна се отнася до произхода на храна, както е определен в съответствие с членове 23—26 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

4. Прилагат се също и специалните определения, установени в приложение I.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРИНЦИПИ, СВЪРЗАНИ С ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ХРАНИТЕ

Член 3

Общи цели

1. Предоставянето на информация за храните цели постигане на високо равнище на защита на здравето и интересите на потребителите, като предоставя на крайните потребители основа за информиран избор и безопасно използване на храни, по-специално като се вземат предвид съображения от здравен, икономически, екологичен, социален и етичен характер.

2. Законодателството в областта на информацията за храните цели постигане на свободно движение в Съюза на законно

произведени и търгувани храни, като се отчита съответно необходимостта от защита на законните интереси на производителите и се насърчава производството на качествени продукти.

3. Когато в законодателството в областта на информацията за храните се установяват нови изисквания, преходен период се разрешава след влизане в сила на новите изисквания, освен в надлежно обосновани случаи. По време на преходен период могат да бъдат пускани храни с етикети, които не съответстват на новите изисквания, а наличните количества от такива храни, пуснати на пазара преди изтичане на преходния период, да могат да се продават до изчерпването им.

4. По време на изготвянето, оценката и преразглеждането на законодателството в областта на информацията за храните се провеждат открити и прозрачни обществени консултации, включително със заинтересованите страни, пряко или чрез представителни органи, освен когато неотложността на въпроса не позволява това.

Член 4

Принципи, уреждащи задължителната информация за храните

1. Когато се изисква задължителна информация за храните от законодателство в областта на информацията за храните, това изискване се отнася до информация, попадаща по-специално в една от следните категории:

a) информация за същността и състава, свойствата или други характеристики на храната;

b) информация за защитата на здравето на потребителите и безопасната употреба на дадена храна. По-специално, това изискване се отнася до информация за:

i) съставните характеристики, които могат да бъдат вредни за здравето на определени групи потребители;

ii) трайността, съхранението и безопасната употреба;

iii) въздействието върху здравето, включително рисковете и последиците, свързани с вредна или опасна консумация на дадена храна;

v) информация относно хранителните характеристики, така че на потребителите, включително на тези със специални изисквания по отношение на хранителния режим, да се даде възможност за информиран избор.

2. При разглеждане на необходимостта от задължителна информация за храните и за да се даде на потребителите възможност за информиран избор, се отчита широко разпространената потребност на мнозинството от потребителите от определена информация, на която те придават значителна стойност, или от всички общоприети ползи за потребителя.

Член 5

Консултация с Европейския орган за безопасност на храните

Всички мерки на Съюза в приложното поле на законодателството в областта на информацията за храните, които могат да имат последици върху общественото здраве, се приемат след консултации с Европейския орган за безопасност на храните („Органа“).

ГЛАВА III

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ И ОТГОВОРНОСТ НА СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ В ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

Член 6

Основно изискване

Всяка храна, предназначена за доставяне на крайния потребител или на заведения за обществено хранене, се съпровожда от информация за храните в съответствие с настоящия регламент.

Член 7

Практики за обективно информироване

1. Информацията за храните не трябва да бъде заблуждаваща, особено:

- а) по отношение на характеристиките на храната, и по-специално по отношение на нейното естество, същност, свойства, състав, количество, трайност, страна на произход или място на произход, метод на изработка или производство;
- б) като се приписват на храната ефекти или свойства, каквито тя не притежава;
- в) като се твърди, че храната притежава специални характеристики, когато в действителност всички подобни храни притежават такива характеристики, по-конкретно като специално се подчертава наличието или липсата на определени съставки и/или хранителни вещества;
- г) като се внушава посредством външния вид, описанието или картинното изображение наличието на определена храна или съставка, докато в действителност даден естествено присъстващ компонент или обичайно използвана съставка в тази храна са заменени с различен компонент или различна съставка.

2. Информацията за храните е точна, ясна и лесно разбираема за потребителя.

3. Освен чрез дерогациите, предвидени в законодателството на Съюза, приложимо към натуралните минерални води и храни за специална хранителна употреба, информацията за храните не може да приписва на никоя храна свойства за предпазване или лекуване на заболявания у хората, нито да насочва към такива свойства.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат и за:

- а) рекламата;
- б) представянето на храни, по-специално тяхната форма, външен вид или опаковка, използваните опаковъчни материали, начина на подреждане или начина на излагане.

Член 8

Отговорности

1. Стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза — вносителят на пазара на Съюза.

2. Стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, осигурява наличието и точността на информацията за храните в съответствие с приложимото законодателство в областта на информацията за храните и с изискванията на съответните национални разпоредби.

3. Стопанските субекти в хранителната промишленост, чиито дейности не засягат информацията за храните, не доставят храни, за които знаят или предполагат, въз основа на информацията, с която разполагат в качеството си на търговци, че не отговарят на изискванията на приложимото законодателство в областта на информацията за храните и на изискванията на съответните национални разпоредби.

4. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности не променят информацията, съпровождаща дадена храна, ако тази промяна би заблудила крайния потребител или по друг начин би намалила равнището на защита на потребителя и възможностите за крайния потребител да направи информиран избор. Стопанските субекти в хранителната промишленост носят отговорност за всякакви промени, които внасят в информацията за храната, съпровождаща дадена храна.

5. Без да се засягат параграфи 2—4, стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират съответствието с изискванията на законодателството в областта на информацията за храните и на съответните национални разпоредби, които имат отношение към тяхната дейност, и следят за спазването на тези изисквания.

6. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират, че информацията, отнасяща се до непредварително опакована храна и предназначена за крайния потребител или за доставка на заведения за обществено хранене, се предава на стопанския субект в хранителната промишленост, който получава храната, с оглед, когато се изисква, да се даде възможност за предоставяне на задължителна информация за храните на крайния потребител.

7. В следните случаи стопанските субекти в хранителната промишленост гарантират в рамките на контролираните от тях дейности, че задължителните данни, изисквани съгласно членове 9 и 10, фигурират върху предварителната опаковка или прикачения към нея етикет, или в търговските документи, отнасящи се до храните, когато може да се гарантира, че тези документи съпровождат храните, за които се отнасят, или са били изпратени преди или едновременно с доставката:

- а) когато предварително опакованата храна е предназначена за крайния потребител, но се предлага на пазара на етап, който предхожда продажбата на краен потребител, и когато на този етап не се включва продажба за заведения за обществено хранене;
- б) когато предварително опакованата храна е предназначена за снабдяване на заведения за обществено хранене за приготвяне, преработка, разфасоване или нарязване.

Независимо от първа алинея, стопанските субекти в хранителната промишленост гарантират, че данните, посочени в член 9, параграф 1, букви а), е), ж) и з), фигурират и на външната опаковка, в която предварително опакованите храни са представени за предлагане на пазара.

8. Стопанските субекти в хранителната промишленост, които доставят за други стопански субекти в хранителната промишленост храна, която не е предназначена за крайния потребител или за заведения за обществено хранене, осигуряват на тези други стопански субекти в хранителната промишленост предоставянето на достатъчно информация, която им позволява при необходимост да изпълнят задълженията си съгласно параграф 2.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

РАЗДЕЛ I

Съдържание и представяне

Член 9

Списък на задължителните данни

1. В съответствие с членове 10—35 и съобразно изключенията, които се съдържат в настоящата глава, е задължително да се посочат следните данни:

- а) наименование на храната;
- б) списък на съставките;
- в) всички съставки или спомагателни вещества, изброени в приложение II, или получени от вещество или продукт, посочени в приложение II, причиняващи алергии или непоносимост, които се използват за производство или приготвяне на храна и все още присъстват в крайния продукт, дори и в изменен вид;
- г) количество на определени съставки или категории съставки;

- д) нетно количество на храната;
- е) срок на минимална трайност или срок на годност;
- ж) специални условия за съхранение и/или условия за употреба;
- з) името или търговско наименование и адрес на стопанския субект в хранителната промишленост, посочен в член 8, параграф 1;
- и) страна на произход или място на произход, когато са предвидени такива в член 26;
- й) указания за употреба, когато при липсата на такива указания би било трудно храната да се използва по подходящ начин;
- к) по отношение на напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, действителното обемно съдържание на алкохол;
- л) обявяване на хранителната стойност.

2. Данните, посочени в параграф 1, се обозначават с думи и числа. Без да се засяга член 35, те могат да бъдат допълнително изразявани чрез пиктограми или символи.

3. Когато Комисията приема посочените в настоящия член делегирани актове и актове за изпълнение, данните, посочени в параграф 1, могат да бъдат изразявани с алтернативни средства чрез пиктограми или символи, вместо с думи или числа.

За да се осигури възможност потребителите да се възползват от предимствата и на други средства за предоставяне на задължителна информация за храните, различни от думи и числа и при условие че тези средства гарантират същото равнище на информация като думите и числата, Комисията, като вземе предвид доказателства за еднаквото им възприемане от потребителите, може, посредством делегирани актове в съответствие с член 51 да установи критерии, съгласно които данни, посочени в параграф 1 могат да бъдат изразявани с пиктограми или символи вместо с думи или числа.

4. С цел да се осигури еднаквото прилагане на параграф 3 от настоящия член, Комисията може да приеме актове за изпълнение относно начините на прилагане на критериите, определени съгласно параграф 3, за изразяване на данни чрез пиктограми или символи вместо с думи или числа. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 10

Допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни

1. В допълнение към данните, изброени в член 9, параграф 1, в приложение III се определят допълнителни задължителни данни за конкретни видове и категории храни.

2. За да се осигури информация за потребителите по отношение на конкретни видове и категории храни и за да се вземат предвид техническият прогрес, научните постижения, опазването на здравето на потребителите и безопасното използване на дадена храна, Комисията може да изменя приложение III посредством делегирани актове в съответствие с член 51.

Когато в случай на поява на риск за здравето на потребителите това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 52.

Член 11

Мерки и теглилки

Член 9 не засяга специалните разпоредби на Съюза относно мерките и теглилките.

Член 12

Наличие и поставяне на задължителната информация за храните

1. Задължителната информация за храните е налична и лесно достъпна, в съответствие с настоящия регламент, за всички храни.

2. При предварително опакованите храни задължителната информация за храните се поставя директно на опаковката или на етикета, прикачен към нея.

3. За да се осигури възможност на потребителите да се ползват от други средства за предоставяне на задължителна информация за храните, по-добре адаптирани към някои задължителни данни, и при условие че се осигурява същото равнище на информация, като при информацията, предоставяна посредством опаковката или етикета, Комисията, като вземе предвид доказателствата за еднаквото им възприемане от потребителите и за широкото разпространение на употребата на тези средства сред потребителите, може да установи, посредством делегирани актове в съответствие с член 51 критерии, съгласно които някои задължителни данни могат да бъдат изразявани чрез средства, различни от опаковката или етикета.

4. С цел да се осигури еднаквото прилагане на параграф 3 от настоящия член, Комисията може да приеме актове за изпълнение относно начините на прилагане на критериите, определени съгласно параграф 3, за изразяване на определени задължителни данни чрез средства, различни от опаковката или етикета. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

5. За храна, която не е предварително опакована, се прилагат разпоредбите на член 44.

Член 13

Представяне на задължителните данни

1. Без да се засягат националните мерки, приети съгласно член 44, параграф 2, задължителната информация за храните

се обозначава на видно място по такъв начин, че да бъде лесно видима, четлива и когато е необходимо — незаличима. Тази информация по никакъв начин не се скрива, затъмнява, отнема или прекъсва от какъвто и да било текст или изображение или друг пречещ материал.

2. Без да се засягат специалните разпоредби на Съюза, приложими за определени храни, задължителните данни, изброени в член 9, параграф 1, когато са посочени на опаковката или на прикачения към нея етикет, се отпечатват на опаковката или на етикета по начин, който гарантира ясна четливост, с размер на шрифта, при който височината на буквата „x“, както е определено в приложение IV, е по-голяма или равна на 1,2 mm.

3. При опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 80 cm², височината на буквата „x“ на посочения в параграф 2 шрифт е по-голяма или равна на 0,9 mm.

4. За постигане на целите на настоящия регламент, Комисията определя посредством делегирани актове в съответствие с член 51 правила относно четливостта.

Със същата цел като посочената в първа алинея Комисията може посредством делегирани актове в съответствие с член 51 да разшири изискванията по параграф 5 от настоящия член, като включи в тях допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни.

5. Данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), д) и к), се поставят на едно и също зрително поле.

6. Параграф 5 от настоящия член не се прилага в случаите, посочени в член 16, параграфи 1 и 2.

Член 14

Продажба от разстояние

1. Без да се засягат предвидените в член 9 изисквания за информация при предварително опаковани храни, предлагани за продажба чрез средства за комуникация от разстояние:

а) задължителната информация за храните с изключение на данните, предвидени в член 9, параграф 1, буква е), се предоставя преди сключване на договора за покупко-продажба и фигурира в материалите, придружаващи продажбите от разстояние, или се предоставя по друг подходящ начин, ясно посочен от стопанския субект в хранителната промишленост. При използване на други подходящи средства задължителната информация за храните се предоставя без стопанският субект в хранителната промишленост да иска от потребителите заплащането на допълнителни разходи;

б) всички задължителни данни са предоставени към момента на доставката.

2. За непредварително опаковани храни, предлагани за продажба чрез средства за комуникация от разстояние, изискваните съгласно член 44 данни се предоставят в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Параграф 1, буква а) не се прилага за храни, предлагани за продажба посредством автомати за продажба или автоматизирани търговски обекти.

Член 15

Езикови изисквания

1. Без да се засяга член 9, параграф 3, задължителната информация за храните се предоставя на език, който е лесно-разбираем за потребителите от държавите-членки, в които се предлага на пазара храната.

2. В рамките на своята територия държавите-членки, в които се предлагат на пазара храните, могат да поставят като условие данните да се предоставят на един или повече от официалните езици на Съюза.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват възможността данните да се посочват на няколко езика.

Член 16

Пропускане на определени задължителни данни

1. За стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба, на които е поставена незаличима маркировка и поради тази причина нямат поставен етикет, пръстен или увивна лента, са задължителни единствено данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д), е) и л).

2. За опаковки или контейнери, при които най-голямата повърхност е с площ по-малка от 10 cm², на опаковката или на етикета се предоставят задължително само данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д) и е). Данните, посочени в член 9, параграф 1, буква б), се предоставят с други средства или при поискване от потребителя.

3. Без да се засягат останалите разпоредби на Съюза, съгласно които се изисква задължително обявяване на хранителната стойност, посоченото в член 9, параграф 1, буква л), обявяване не е задължително за храните, изброени в приложение V.

4. Без да се засягат останалите разпоредби на Съюза, съгласно които се изисква списък на съставките или задължително обявяване на хранителната стойност, посочените в член 9, параграф 1, букви б) и л) данни не са задължителни за напитки, които съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол.

До 13 декември 2014 г. Комисията изготвя доклад относно прилагането на член 18 и член 30, параграф 1 за посочените в настоящия параграф продукти и относно това дали алкохолните напитки следва да подлежат в бъдеще, по-специално, на изискването за предоставяне на информация за енергийната стойност, както и относно причините, обосноваващи евентуално

освобождение, като се вземе предвид необходимостта от гарантиране на съгласуваност с други политики на Съюза, свързани с въпроса. В този контекст Комисията разглежда необходимостта да предложи определение на „алкопол“.

Комисията придружава този доклад, по целесъобразност, със законодателно предложение за определяне на правилата за изготвяне на списък на съставките или задължително обявяване на хранителната стойност за тези продукти.

РАЗДЕЛ 2

Подробни разпоредби относно задължителните данни

Член 17

Наименование на храната

1. Наименованието на храната е нейното официално наименование. При липса на такова наименование, наименованието на храната е нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната.

2. В държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, се допуска използването на наименованието, под което продуктът е законно произведен и предлаган на пазара в държавата-членка на производство. Въпреки това, когато прилагането на останалите разпоредби на настоящия регламент, по-специално предвидените в член 9 разпоредби, не би позволило на потребителите в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, да узнаят действителното естество на храната и да я отличат от храните, с които биха могли да я объркат, наименованието на храната се съпровожда от друга описателна информация, която се поставя в близост до наименованието на храната.

3. В изключителни случаи наименованието на храната в държавата-членка на производство не се използва в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, когато обозначената с това наименование храна в държавата-членка на производство е толкова различна по отношение на своя състав или производство в сравнение с храната, която е позната под това наименование в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара, че параграф 2 не е достатъчен, за да се гарантира правилно информиране на потребителите в държавата-членка, в която се осъществява предлагането на пазара.

4. Наименованието на храната не може да бъде заменено от запазена като интелектуална собственост марка, търговско наименование или популярно наименование.

5. Конкретните разпоредби относно наименованието на храната и данните, които я съпровождат, са предвидени в приложение VI.

Член 18

Списък на съставките

1. Списъкът на съставките се оглавява или предхожда от подходящо заглавие, което се състои от или включва думата „съставки“. Той включва всички съставки на храната, в низходящ ред на тежлото, както е отчетено по време на тяхната употреба при производството на храната.

2. Съставките се обозначават с конкретното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, предвидени в член 17 и в приложение VI.

3. Всички съставки, които са налице под формата на специално създадени наноматериали, трябва ясно да се обозначават в списъка на съставките. Наименованията на тези съставки се придружават от думата „нано“ в скоби.

4. Техническите правила за прилагане на параграфи 1 и 2 от настоящия член са предвидени в приложение VII.

5. За постигане на целите на настоящия регламент, Комисията адаптира и съгласува посредством делегирани актове в съответствие с член 51 определението на „специално създадени наноматериали“ от член 2, параграф 2, буква у) с последните постижения в областта на науката и технологиите или с определенията, договорени на международно равнище.

Член 19

Пропускане на списъка на съставките

1. Не се изисква списък на съставките за следните храни:

а) пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин;

б) газирана вода, в чието описание се посочва обстоятелството, че е газирана;

в) ферментирал оцет, получен изключително от един основен продукт, при условие че не са добавяни други съставки;

г) сирене, масло, ферментирало мляко и сметана, към които не са били добавяни други съставки освен млечни продукти, ензими в храните и култури на микроорганизми, които са основни за производството, или в случая на сирене, различно от прясно сирене и преработено сирене – необходимото количество сол за производството му;

д) храни, състоящи се само от една съставка, когато:

i) наименованието на храната е идентично с наименованието на съставката; или

ii) наименованието на храната позволява ясно идентифициране на естеството на съставката.

2. За да се вземе предвид значението за потребителя на списъка на съставките за конкретни видове или категории храни, Комисията може, в изключителни случаи, чрез делегирани актове в съответствие с член 51, да допълни параграф 1 от настоящия член, при условие че пропускането не води до неадекватно информиране на крайния потребител или заведенията за обществено хранене.

Член 20

Пропускане на съставни елементи на храни от списъка на съставките

Без да се засягат разпоредбите на член 21 в списъка на съставките не се изисква да бъдат включени следните съставни елементи на храни:

а) съставните елементи на съставка, които са били временно отделени при производствения процес и отново включени по-късно, но без да се надвишава първоначалното им съотношение;

б) добавки в храните и ензими в храните:

i) чието присъствие в дадена храна се дължи единствено на обстоятелството, че са се съдържали в една или повече съставки на тази храна, в съответствие с принципа на пренасянето, посочен в член 18, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1333/2008, при условие че не изпълняват технологична функция в крайния продукт; или

ii) които се използват като спомагателни вещества;

в) носители и вещества, които не са добавки в храните, но се използват по същия начин и със същата цел като носителите, и които се използват в стриктно необходимите количества;

г) вещества, които не са добавки в храните, но се използват по същия начин и със същата цел като спомагателните вещества и все още присъстват в крайния продукт, макар и в променен вид;

д) вода:

i) когато водата се използва по време на производствения процес единствено за възстановяване на съставка, използвана в концентриран или изсушен вид; или

ii) в случай на течна среда, която обикновено не се консумира.

Член 21

Етикетирание на определени вещества или продукти, причиняващи алергии или непоносимост

1. Без да се засягат правилата, приети съгласно член 44, параграф 2, посочените в член 9, параграф 1, буква в) данни отговарят на следните изисквания:

а) те се посочват в списъка на съставките в съответствие с установените в член 18, параграф 1 правила, с точно посочване на наименованието на веществото или продукта, включен в списъка в приложение II; и

б) наименованието на веществото или продукта съгласно списъка в приложение II се подчертава с оформление, което ясно го отличава от останалите съставки в списъка, например чрез шрифт, стил и цвят на фона.

При липса на списък на съставките, посочването на определените в член 9, параграф 1, буква в), данни включва думата „съдържа“, последвана от наименованието на веществото или продукта, включен в списъка в приложение II.

Когато няколко съставки или спомагателни вещества в дадена храна са получени от едно единствено вещество или продукт, изброени в приложение II, етикетването указва ясно това за всяка съответна съставка или спомагателно вещество.

Не се изисква посочване на данните, определени в член 9, параграф 1, буква в) в случаите, когато в наименованието на храната ясно се посочва въпросното вещество или продукт.

2. За да се осигури по-добра информация за потребителите и да се вземат предвид последните научни и технически познания, Комисията преразглежда системно и при необходимост актуализира списъка в приложение II посредством делегирани актове в съответствие с член 51.

Когато, в случай на поява на риск за здравето на потребителите, това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 52.

Член 22

Посочване на количеството на съставките

1. Посочването на количеството на съставка или категория съставки, използвани в производството или приготвянето на храна, се изисква, когато съответната съставка или категория съставки:

- а) се появяват в наименованието на храната или обикновено се свързват от потребителя с това наименование;
- б) се посочват открояващо се на етикета с думи, изображения или графики; или
- в) са съществени до степен, която характеризира храната и я отличава от продукти, с които може да бъде обърквана поради своето наименование или външен вид.

2. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително конкретни случаи, при които не се изисква посочване на количествата по отношение на някои съставки, са предвидени в приложение VIII.

Член 23

Нетно количество

1. Нетното количество на дадена храна се изразява чрез използване съответно на литри, сантиметри, милилитри, килограми или грамове:

а) в единици за обем за течните продукти;

б) в единици за маса за останалите продукти.

2. За да гарантира по-добро разбиране от страна на потребителя на информацията за храните върху етикетите, Комисията може да определи за някои конкретни храни, чрез делегирани актове в съответствие с член 51, начин за изразяване на нетното количество, различен от начина, уреден в параграф 1 от настоящия член.

3. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително конкретни случаи, при които не се изисква посочване на нетното количество, са предвидени в приложение IX.

Член 24

Срок на минимална трайност, срок на годност и дата на замразяване

1. За храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и по тази причина след кратък период от време могат да представляват непосредствена опасност за човешкото здраве, срокът на минимална трайност се заменя със срок на годност. След крайната дата на „срока на годност“ се счита, че дадена храна не отговаря на изискванията за безопасност в съответствие с член 14, параграфи 2—5 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. Съответният срок се представя съгласно приложение X.

3. За да гарантира еднакво прилагане на начина на посочване на срока на минимална трайност съгласно приложение X, точка 1, буква в), Комисията може да приеме актове за изпълнение, установяващи правила в това отношение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 25

Условия на съхранение или условия за употреба

1. В случаите когато храните изискват специални условия на съхранение и/или условия за употреба, тези условия се обозначават.

2. За да може храната да се съхранява и употребява правилно след отварянето на опаковката, се обозначават условията за съхранение и/или срока за консумация, ако е целесъобразно.

Член 26

Страна на произход или място на произход

1. Настоящият член се прилага без да се засягат изискванията за етикетирание, предвидени в специалните разпоредби на Съюза, по-специално Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни⁽²⁾.

2. Посочването на страната на произход или мястото на произход е задължително:

- а) когато липсата на посочване може да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход на храната, особено ако придружаващата я информация или етикетът като цяло предполагат, че тя произхожда от различна страна или място;
- б) за месо, което попада в обхвата на кодовете от Комбинираната номенклатура („КН“), изброени в приложение XI. Настоящата буква се прилага след приемането на актовете за изпълнение, посочени в параграф 8.

3. Когато страната на произход или мястото на произход на дадена храна е посочено и когато то не е същото като това на основната съставка:

- а) се посочва страната на произход или мястото на произход на съответната основна съставка; или
- б) се посочва, че страната на произход или мястото на произход на основната съставка е различно от това на храната.

Настоящият параграф се прилага след приемането на актовете за изпълнение, посочени в параграф 8.

4. В рамките на пет години от датата на прилагане на параграф 2, буква б) Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който оценява задължителното посочване на страната или мястото на произход за посочените в същата точка продукти.

5. До 13 декември 2014 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за следните храни:

- а) видове месо, различни от говеждото и от посочените в параграф 2, буква б);

⁽¹⁾ ОВ L 93, 31.3.2006, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 93, 31.3.2006, стр. 12.

б) мляко;

в) използвано като съставка на млечните продукти мляко;

г) непреработени храни;

д) продукти с една съставка;

е) съставки, които представляват над 50 % от дадена храна.

6. До 13 декември 2013 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за месо, използвано като съставка.

7. В докладите, посочени в параграфи 5 и 6, се отчита необходимостта от информиране на потребителя, приложимостта на предвиденото задължително посочване на страната на произход или мястото на произход, както и анализ на разходите и ползите от въвеждането такива мерки, включително правното въздействие върху вътрешния пазар и въздействието върху международната търговия.

Комисията може да придружи тези доклади с предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза.

8. До 13 декември 2013 г., след оценки на въздействието, Комисията приема актове за изпълнение по отношение на прилагането на параграф 2, буква б) от настоящия член и прилагането на параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

9. За храните, посочени в параграф 2, буква б), параграф 5, буква а) и параграф 6 в докладите и оценките на въздействието съгласно настоящия член се разглеждат, *inter alia*, възможните начини на обозначаване на страната на произход или мястото на произход на тези храни, по-специално във връзка с всяка от следните определящи данни за живота на животните:

а) място на раждане;

б) място на отглеждане;

в) място на клане.

Член 27

Указания за употреба

1. Указанията за употреба на дадена храна се посочват по начин, който позволява подходящата употреба на храната.

2. Комисията може да приема актове за изпълнение, определящи подробни правила относно прилагането на параграф 1 за определени храни. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 28

Алкохолно съдържание

1. Правилата за посочване на обемния процент алкохол, за продукти, класифицирани в КН под код 2204, са определени в специалните разпоредби на Съюза, приложими за тези продукти.

2. Действителният обем на процент алкохол на напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, различни от посочените в параграф 1 напитки, се посочва в съответствие с приложение XII.

РАЗДЕЛ 3

Обявяване на хранителната стойност

Член 29

Връзка с друго законодателство

1. Настоящият раздел не се прилага за храни, попадащи в обхвата на следните актове:

- а) Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на хранителните добавки ⁽¹⁾;
- б) Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води ⁽²⁾.

2. Настоящият раздел се прилага без да се засягат Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба ⁽³⁾, и специалните директиви, посочени в член 4, параграф 1 от същата директива.

Член 30

Съдържание

1. Задължителното обявяване на хранителната стойност включва следното:

- а) енергийната стойност; и
- б) количества мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, белтък и сол.

⁽¹⁾ ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.

⁽²⁾ ОВ L 164, 26.6.2009 г., стр. 45.

⁽³⁾ ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр. 21.

Когато е целесъобразно в непосредствена близост до обявената хранителна стойност се поставя указание, че съдържанието на сол се дължи изключително на наличието на естествено съдържащи се в храната натрий.

2. Съдържанието на задължително обявената хранителна стойност, посочено в параграф 1, може да бъде допълнено с посочване на количествата на едно или повече от следните вещества:

- а) мононенаситени мастни киселини;
- б) полиненаситени мастни киселини;
- в) полиоли;
- г) скорбяла;
- д) влакнини;
- е) витамини или минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1, и налични в значителни количества, както е определено в приложение XIII, част А, точка 2.

3. Когато при етикетването на предварително опаковани храни се осигурява посоченото в параграф 1 задължително обявяване на хранителната стойност, върху етикета може да се повтори следната информация:

- а) енергийната стойност; или
- б) енергийната стойност заедно с количеството мазнини, наситени мастни киселини, захари и сол.

4. Чрез дерогация от член 36, параграф 1 когато при етикетването на продуктите, посочени в член 16, параграф 4, се осигурява обявяване на хранителната стойност, съдържанието на това обявяване може да се ограничи само до енергийната стойност.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 44 и чрез дерогация от член 36, параграф 1, когато при етикетването на продуктите, посочени в член 44, параграф 1, се осигурява обявяване на хранителната стойност, съдържанието на това обявяване може да се ограничи само до:

- а) енергийната стойност; или
- б) енергийната стойност заедно с количеството мазнини, наситени мастни киселини, захари и сол.

6. За да вземе предвид значението на данните, посочени в параграфи 2—5 от настоящия член, за информацията на потребителите, Комисията може, чрез делегирани актове, в съответствие с член 51, да измени списъците в параграфи 2—5 от настоящия член, чрез добавяне или заличаване на данни.

7. До 13 декември 2014 г. Комисията, отчитайки научните доказателства и опит, придобит от държавите-членки, представя доклад за наличието на трансмастни киселини в храните и в хранителния режим като цяло на населението на Съюза. Целта на този доклад е да се оцени въздействието на подходящи средства, които биха дали възможност на потребителите да правят по-здравословен избор на храни и хранителни режими или които биха насърчили представянето на алтернативи на по-здравословни храни, включително предоставяне на потребителите на информация относно трансмастните киселини или въвеждане на ограничения за използването им. Комисията придружава доклада, по целесъобразност, със законодателно предложение.

Член 31

Изчисляване

1. Енергийната стойност се изчислява чрез използване на фактори на превръщане в приложение XIV.

2. Комисията може да приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 51, фактори на превръщане за витамините и минералите, посочени в приложение XIII, част А, точка 1, с оглед по-точно изчисляване на съдържанието на тези витамини и минерали в храните. Тези фактори на превръщане се добавят в приложение XIV.

3. Енергийната стойност и количеството хранителни вещества, посочени в член 30, параграфи 1—5, отговарят на стойностите и количествата, съдържащи се в храната във вида, в който тя се продава.

Когато това е уместно, информацията може да се отнася за храната след приготвянето ѝ, при условие че са предоставени достатъчно подробни указания за приготвянето и информацията се отнася за храната във вида, в който е приготвена за консумация.

4. Според конкретния случай обявените стойности са средни стойности, основани на:

- а) анализ на храната, извършен от производителя;
- б) изчисление според известните или действителните средни стойности на използваните съставки; или
- в) изчисление според общоустановени и общоприети данни.

Комисията може да приеме актове за изпълнение, определящи подробни правила за еднаквото прилагане на настоящия параграф по отношение на точността на обявените стойности, например разликите между обявените стойности и стойностите, установени по време на официални проверки. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 32

Изразяване на количества в 100 g или в 100 ml

1. Енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 30, параграфи 1—5, се изразяват като се използват мерните единици, изброени в приложение XV.

2. Енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 30, параграфи 1—5, се изразяват чрез количество в 100 g или в 100 ml.

3. Когато това е предвидено, освен по формата на изразяване, посочена в параграф 2, обявяването на витамините и минералите, се изразява като процент от референтните количества за прием, посочени в приложение XIII, част А, точка 1, в 100 g или в 100 ml.

4. Освен по формата на изразяване, посочена в параграф 2 от настоящия член, енергийната стойност и количествата хранителни вещества, посочени в член 30, параграфи 1, 3, 4 и 5, могат да бъдат изразени, когато е целесъобразно, като процент от референтните количества за прием, посочени в приложение XIII, част Б, в 100 g или в 100 ml.

5. Когато се предоставя информация съгласно параграф 4, в непосредствена близост до нея се обозначава следното твърдение: „Референтни количества за прием на средностатистически възрастен (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Член 33

Изразяване в порции или в единици за консумация

1. В следните случаи енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 30, параграфи 1-5, могат да бъдат изразени в порции и/или в единици за консумация, които лесно се разпознават от потребителя, при условие че използваните порции или единици за консумация са количествено определени върху етикета и че е обявен броят на порциите или единиците за консумацията, които се съдържат в опаковката:

- а) в допълнение към формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 32, параграф 2;
- б) в допълнение към формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 32, параграф 3, за количеството на витамини и минерали;
- в) в допълнение към или вместо формата на изразяване на количество в 100 g или в 100 ml, посочена в член 32, параграф 4.

2. Чрез дерогация от член 32, параграф 2 в случаите, посочени в член 30, параграф 3, буква б), енергийната стойност и количеството на хранителните вещества и/или процентът от референтните количества за прием, предвидени в приложение XIII, част Б, могат да бъдат изразени само в порции или в единици за консумация.

Когато количеството на хранителните вещества се обозначава само в порции или в единици за консумация в съответствие с първа алинея, енергийната стойност се изразява на 100 g или 100 ml и на порции или в единици за консумация.

3. Чрез дерогация от член 32, параграф 2 в случаите, посочени в член 30, параграф 5, енергийната стойност и количеството на хранителните вещества и/или процентът от референтните количества за прием, предвидени в приложение XIII, част Б, могат да бъдат изразени само в порции или в единици за консумация.

4. Използваните порции или единици за консумация се посочват в непосредствена близост до обявените хранителни стойности.

5. За да гарантира еднакво прилагане на формата на изразяване на обявяването на хранителната стойност в порции или в единици за консумация и да предостави една и съща база за сравнение на потребителя, Комисията, като вземе предвид реалното потребителско поведение, както и препоръките за хранителния режим, приема чрез актове за изпълнение правила относно изразяването в порции или в единици за консумация за определени категории храни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 34

Представяне

1. Данните, посочени в член 30, параграфи 1 и 2, се включват в едно и също зрительно поле. Те се представят заедно в ясен формат и, когато е целесъобразно, в реда на представяне, предвиден в приложение XV.

2. Данните, посочени в член 30, параграфи 1 и 2, се представят в таблична форма с подравнени номера, ако пространството го позволява. Когато пространството не позволява такова подравняване, обявяването се представя в линейна форма.

3. Данните, посочени в член 30, параграф 3, се представят:

- а) в основното зрительно поле; и
- б) с размер на шрифта в съответствие с член 13, параграф 2.

Данните, посочени в член 30, параграф 3, могат да бъдат представени във форма, различна от указаната в параграф 2 от настоящия член.

4. Данните, посочени в член 30, параграфи 4 и 5, могат да бъдат представени във форма, различна от указаната в параграф 2 от настоящия член.

5. В случай че енергийната стойност или количеството на хранителното (ите) вещество(а) в даден продукт са незначителни, информацията за тези елементи може да бъде заменена с израз като „Съдържа незначителни количества ...“, който се поставя в непосредствена близост до обявените хранителни стойности.

За да гарантира еднаквото прилагане на настоящия параграф, Комисията може да приема актове за изпълнение относно енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 30, параграфи 1—5, които могат да се смятат

за незначителни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

6. За да гарантира еднакво прилагане на формата на представяне на хранителната стойност съгласно форматите, посочени в параграфи 1—4 от настоящия член, Комисията може, да приема актове за изпълнение по този въпрос. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

Член 35

Допълнителни форми на изразяване и представяне

1. В допълнение към формите на изразяване, посочени в член 32, параграфи 2 и 4 и член 33 и към представянето, посочено в член 34, параграф 2, енергийната стойност и количеството на хранителните вещества, посочени в член 30, параграфи 1-5, могат да бъдат изразени и чрез други форми на изразяване и/или представени в графична форма или освен с думи и числа със символи, при условие че са спазени следните изисквания:

- а) те се основават на надеждни, научно валидни потребителски проучвания и не заблуждават потребителя, както е посочено в член 7;
- б) тяхното разработване е резултат на консултации с широк кръг групи заинтересовани страни;
- в) те са насочени към улесняване на разбирането от потребителя на приноса или значението на храната към енергийното или хранително съдържание на хранителния режим;
- г) те са подкрепени от научно валидни доказателства за разбирането на такива форми на изразяване или представяне от средностатистическия потребител;
- д) в случай на други форми на изразяване, те се основават или на хармонизираните референтни количества за прием, установени в приложение XIII, или — при липса на такива — на общоприети научни препоръки относно приема на енергийни стойности или хранителни вещества;
- е) те са обективни и не прилагат дискриминация; и
- ж) тяхното прилагане не създава пречки пред свободното движение на стоките.

2. Държавите-членки могат да препоръчат на стопанските субекти в хранителната промишленост да използват една или повече допълнителни форми на изразяване или представяне на обявената хранителна стойност, които те смятат, че най-добре изпълняват изискванията, определени в параграф 1 (букви а)—ж). Държавите-членки предоставят на Комисията подробна информация за тези допълнителни форми на изразяване и представяне.

3. Държавите-членки осигуряват подходящо наблюдение и контрол на допълнителните форми на изразяване и представяне на обявената хранителна стойност, използвани на пазара на тяхната територия.

За да улеснят наблюдението и контрола на използваните допълнителни форми на изразяване и представяне държавите-членки могат да изискват от стопанските субекти в хранителната промишленост, които пускат на пазара на тяхна територия храни върху които фигурира такава информация, да уведомяват компетентните органи за използването на допълнителни форми на изразяване и представяне и да им представят съответните основания по отношение на изпълнението на изискванията, установени в параграф 1, букви а)–ж). В такъв случай може да се изисква и информация относно прекратяването на използването на допълнителните форми на изразяване или представяне.

4. Комисията улеснява и организира обмена на информация между държавите-членки, Комисията и заинтересованите страни по въпросите, свързани с използването на допълнителни форми на изразяване или представяне на обявената хранителна стойност.

5. До 13 декември 2017 г. Комисията, в контекста на натрупания опит, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно използването на допълнителни форми на изразяване и представяне, тяхното въздействие на вътрешния пазар и доколко е препоръчително по-нататъшното хармонизиране на тези форми на изразяване и представяне. За тази цел държавите-членки предоставят на Комисията съответната информация относно използването на такива допълнителни форми на изразяване или представяне на пазара на тяхната територия. Комисията може да придружи този доклад с предложения за изменение на съответните разпоредби на Съюза.

6. За да гарантира еднаквото прилагане на настоящия член, Комисията приема актове за изпълнение, определящи подробни правила относно прилагането на параграфи 1, 3 и 4 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

ГЛАВА V

ДОБРОВОЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

Член 36

Приложими изисквания

1. В случаите, когато информацията за храните, посочена в членове 9 и 10, се предоставя на доброволен принцип, тази информация е в съответствие с изискванията, определени в глава IV, раздели 2 и 3.

2. Предоставената на доброволен принцип информация за храните отговаря на следните изисквания:

а) тя не заблуждава потребителя, както е посочено в член 7;

б) тя е недвусмислена и не обърква потребителя; и

в) когато е уместно тя се основава на съответните научни данни.

3. Комисията приема актове за изпълнение относно прилагането на изискванията, посочени в параграф 2 от настоящия член към следната информация за храни, предоставена на доброволен принцип:

а) информация относно евентуално и непреднамерено наличие в храната на вещества или продукти, които могат да причинят алергии или непоносимост;

б) информация относно това дали храната е подходяща за вегетарианци или вегани; и

в) посочване на референтни количества на прием за конкретни групи от населението в допълнение към референтите количества на прием, установени в приложение XIII.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2.

4. За да гарантира, че потребителите са подходящо информирани, когато доброволната информация за храните е предоставена от стопанските субекти в хранителната промишленост по различен начин, който би могъл да заблуди или обърква потребителите, Комисията може чрез делегирани актове в съответствие с член 51 да предвиди допълнителни случаи на предоставяне на доброволна информация за храните, освен посочената в параграф 3 от настоящия член.

Член 37

Представяне

Доброволната информация за храните не се представя за сметка на разполагаемото пространство, предвидено за задължителната информация за храните.

ГЛАВА VI

НАЦИОНАЛНИ МЕРКИ

Член 38

Национални мерки

1. По отношение на въпросите, по които настоящият регламент предвижда конкретно хармонизиране, държавите-членки не могат да приемат, нито да запазват национални мерки, освен ако не са разрешени съгласно правото на Съюза. Тези национални мерки не създават пречки пред свободното движение на стоки, включително не водят до дискриминация по отношение на храни от други държави-членки.

2. Без да се засяга член 39, държавите-членки могат да приемат национални мерки по отношение на въпроси, по които настоящият регламент не предвижда конкретно хармонизиране, при условие че те не забраняват, не възпрепятстват и не ограничават свободното движение на стоки, които отговарят на изискванията на настоящия регламент.

Член 39

Национални мерки относно допълнителни задължителни данни

1. В допълнение към задължителните данни, посочени в член 9, параграф 1 и в член 10, държавите-членки могат, в съответствие с процедурата, определена в член 45, да приемат мерки, съгласно които се изискват допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни, на основание на поне една от следните причини:

- а) опазване на общественото здраве;
- б) защита на потребителите;
- в) предотвратяване на измама;
- г) защита на правата на индустриалната и търговска собственост, указания за произход, регистрирано наименование за произход и предотвратяване на нелоялна конкуренция.

2. Посредством параграф 1 държавите-членки могат да въведат мерки относно задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход на храните, само когато има доказана връзка между някои качества на храната и нейния произход. Когато такива мерки се нотифицират на Комисията, държавите-членки предоставят доказателства, че по-голямата част от потребителите придават голямо значение на предоставянето на тази информация.

Член 40

Мляко и млечни продукти

Държавите-членки могат да приемат мерки в дерогация от член 9, параграф 1 и член 10, параграф 1, за мляко и млечни продукти, предлагани в стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба.

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Член 41

Алкохолни напитки

До приемането на разпоредбите на Съюза, посочени в член 16, параграф 4, държавите-членки могат да запазят националните си мерки за изброяване на съставките в случаите на напитки, които съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол.

Член 42

Изявяване на нетното количество

При липса на разпоредби на Съюза, посочени в член 23, параграф 2 относно изявяването на нетното количество за конкретни храни по начин, различен от предвидения в член 23, параграф 1, държавите-членки могат да запазят националните си мерки, приети преди 12 декември 2011 г.

До 13 декември 2014 г. държавите-членки информират Комисията за такива национални мерки. Комисията уведомява съответно останалите държави-членки.

Член 43

Доброволно посочване на референтните количества за прием за конкретни групи от населението

До приемането на разпоредбите на Съюза, посочени в член 36, параграф 3, буква в), държавите-членки могат да приемат национални мерки относно доброволното посочване на референтни стойности за прием за конкретни групи от населението.

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Член 44

Национални мерки относно непредварително опаковани храни

1. Когато храните се предлагат за продажба на краен потребител или на заведение за обществено хранене без предварително опаковане, или когато храните са опаковани в търговските помещения по искане на потребителя или са предварително опаковани за директна продажба,

- а) предоставянето на данните, посочени в член 9, параграф 1, буква в), е задължително;
- б) предоставянето на други данни, посочени в членове 9 и 10, не е задължително, освен ако държавите-членки не приемат национални мерки, с които се въвежда изискване за предоставяне на някои или на всички данни или на елементи от тях.

2. Държавите-членки могат да приемат национални мерки за начините, по които се предоставят данните или елементите от тях, посочени в параграф 1, и, при необходимост, за формата им на изразяване и представяне.

3. Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на мерките, посочени в параграф 1, буква б) и параграф 2.

Член 45

Процедура по нотифициране

1. При позоваване на настоящия член държавите-членки, които смятат за необходимо да приемат ново законодателство в областта на информацията за храните, нотифицират предварително Комисията и останалите държави-членки за предвидените мерки и представят причините, които ги обосновават.

2. Комисията се консултира с Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002, ако смята, че подобна консултация е полезна, или ако държавата-членка е поискала това. В този случай Комисията гарантира прозрачността на този процес за всички заинтересовани страни.

3. Заинтересованата държава-членка, която смята за необходимо да приеме ново законодателство в областта на информацията за храните, може да предприеме предвидените мерки не по-рано от три месеца след нотифицирането по параграф 1, при условие че не е получила отрицателно становище от Комисията.

4. Ако становището на Комисията е отрицателно и преди изтичането на срока, посочен в параграф 3 от настоящия член, Комисията започва процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2, с оглед да установи дали предвидените мерки могат да се приложат, чрез внасянето на съответни изменения, ако е необходимо.

5. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. установяваща процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество⁽¹⁾ не се прилага по отношение на мерките, които попадат в обхвата на процедурата по нотифициране, определена в настоящия член.

ГЛАВА VII

РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРИЛАГАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 46

Изменения на приложенията

За да се вземат предвид техническият прогрес, научното развитие, здравето на потребителите или потребностите на потребителите от информация и съгласно разпоредбите на член 10, параграф 2 и член 21 параграф 2, относно измененията на приложенията II и III, Комисията може чрез делегирани актове в съответствие с член 51 да изменя приложенията към настоящия регламент.

Член 47

Преходен период за мерките за прилагане или делегираните актове и дата на прилагането им

1. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, при упражняване на правомощията, които са ѝ предоставени с настоящия регламент, за приемането на мерки чрез актове за изпълнение в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2, или чрез делегирани актове в съответствие с член 51, Комисията:

а) определя подходящ преходен период за прилагане на новите мерки, по време на който на пазара могат да бъдат пускани храни с етикети, които не съответстват на новите мерки, и

след който наличните количества от такива храни, пуснати на пазара преди края на преходния период, могат да продължат да бъдат продавани до изчерпването им; и

б) гарантира прилагането на тези мерки от 1 април на календарната година.

2. Параграф 1 не се прилага при спешни случаи, когато целта на мерките, посочени същия параграф, е опазването на човешкото здраве.

Член 48

Комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Ако комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акта за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 49

Изменения на Регламент (ЕО) № 1924/2006

В член 7 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 първа и втора алинея се заменят със следното:

„Етикетирането на хранителната информация на продукти, за които е представена хранителна и/или здравна претенция, е задължително, с изключение на общата реклама. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на потребителите на информация за храните (*). Когато е представена хранителна и/или здравна претенция за хранително вещество, посочено в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, количеството на това хранително вещество се обявява в съответствие с членове 31—34 от същия регламент.

Количеството(ата) от веществото(ата), за което(които) се отнася дадена хранителна или здравна претенция и което(които) не присъства(т) при етикетирането на хранителната информация, се обявява(т) в същото зрително поле, в което се обявява за хранителната информация, и се изразява(т) в съответствие с членове 31, 32 и 33 от Регламент (ЕС) № 1169/2011. Мерните единици, които се използват, за да се изрази количеството вещество, са подходящи за съответните отделни вещества.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

(*) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.“

Член 50

Изменения на Регламент (ЕО) № 1925/2006

Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 се заменя със следното:

„3. Етикетирането на хранителната информация е задължително за продуктите, в които са били вложени витамини и минерали и които попадат в обхвата на настоящия регламент. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на потребителите на информация за храните (*), както и общите количества от вложените витамини и минерали, които се съдържат в храната.

(*) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.“

Член 51

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия, посочени в член 9, параграф 3, член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 30, параграф 6, член 31, параграф 2, член 36, параграф 4 и член 46, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 12 декември 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно подновяване не по-късно от три месеца преди края на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, параграф 3, член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 30, параграф 6, член 31, параграф 2, член 36, параграф 4 и член 46 може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощията. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 9, параграф 3, член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 4, член

18, параграф 5, член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 30, параграф 6, член 31, параграф 2, член 36, параграф 4 и член 46 влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 52

Процедура по спешност

1. Делегирани актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъде представено възражение в съответствие с параграф 2. В нотификацията до Европейския парламент и до Съвета за делегиран акт се посочват причините за използване на процедурата по спешност.

2. Както Европейският парламент, така и Съветът могат да представят възражения срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 51, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно, след като е нотифицирана за решението на Европейския парламент или на Съвета да представят възражения.

Член 53

Отмяна

1. Директиви 87/250/ЕИО, 90/496/ЕИО, 1999/10/ЕО, 2000/13/ЕО, 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО и Регламент (ЕО) № 608/2004 се отменят, считано от 13 декември 2014 г.

2. Позоваванията на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 54

Преходни мерки

1. Храните, пуснати на пазара или етикетираны преди 13 декември 2014 г., които не отговарят на изискванията на настоящия регламент, могат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на наличностите.

Храните, пуснати на пазара или етикетираны преди 13 декември 2016 г., които не отговарят на изискванията, установени в член 9, параграф 1, буква л), могат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на наличностите.

Храните, пуснати на пазара или етикетираны преди 1 януари 2014 г., които не отговарят на изискванията, установени в част Б на приложение VI, могат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на наличностите.

2. Между 13 декември 2014 г. и 13 декември 2016 г., когато обявяването на хранителната стойност е доброволно, то съответства на членове 30—35.

3. Независимо от Директива 90/496/ЕИО, член 7 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 и член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 храните, етикетирани в съответствие с членове 30—35 от настоящия регламент, могат да бъдат пускани на пазара преди 13 декември 2014 г.

Независимо от Регламент (ЕО) № 1162/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 г. за определяне на преходни разпоредби за прилагането на регламенти (ЕО) № 853/2004, (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,

храните, етикетирани в съответствие с част Б на приложение VI от настоящия регламент, могат да бъдат пускани на пазара преди 1 януари 2014 г.

Член 55

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 13 декември 2014 г., с изключение на член 9, параграф 1, буква л), който се прилага от 13 декември 2016 г., и част Б на приложение VI, която се прилага от 1 януари 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 25 октомври 2011 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ ОВ L 314, 1.12.09 г., стр. 10.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПЕЦИАЛНИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ,

посочени в член 2, параграф 4

1. „обявяване на хранителните стойности“ или „етикетиране за хранителни стойности“ означава информация, посочваща:
 - а) енергийната стойност; или
 - б) енергийна стойност и само една или повече от следните хранителни съставки:
 - мазнини (наситени мастни киселини, мононенаситени мастни киселини, полиненаситени мастни киселини),
 - въглехидрати (захари, полиоли, скорбяла),
 - сол,
 - влакнини,
 - белтъци,
 - всички витамини или минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1 и налични в значителни количества, определени в приложение XIII, част А, точка 2.
2. „мазнини“ означава общите липиди, включително фосфолипидите;
3. „наситени мастни киселини“ означава мастни киселини без двойна връзка;
4. „трансмастни киселини“ означава мастни киселини, съдържащи най-малко една несвързана (по-точно прекъсната от поне една метиленова група) въглерод-въглерод двойна връзка в транс-конфигурацията;
5. „мононенаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с една цис-двойна връзка;
6. „полиненаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с две или повече цис, цис-двойни връзки, разделени от метиленова група;
7. „въглехидрати“ означава всеки въглехидрат, който се метаболизира от човека, включително полиоли;
8. „захари“ означава всички монозахариди и дизахариди, които присъстват в храната, с изключение на полиолите;
9. „полиоли“ означава алкохоли, съдържащи повече от две хидроксилни групи;
10. „белтъчини“ означава белтъчно съдържание, изчислено с помощта на формулата: млечни белтъчини = общ азот по Kjeldahl \times 6,25;
11. „сол“ означава съдържанието на сол, изчислено с помощта на формулата: сол = натрий \times 2,5;
12. „влакнини“ означава въглехидратни полимери, съставени от три или повече мономерни единици, които не подлежат на смилане, нито на абсорбиране от тънките черва на човека и спадат към следните категории:
 - ядивни въглехидратни полимери, естествено съдържащи се в храната във вида, в който се консумира;
 - ядивни въглехидратни полимери, получени от хранителни суровини по физичен, ензимен или химичен път, които оказват благоприятно физиологично въздействие, доказано от общоприети научни данни;
 - ядивни синтетични въглехидратни полимери, които оказват благоприятно физиологично въздействие, доказано от общоприети научни данни;
13. „средна стойност“ означава стойността, която най-точно представлява количеството хранително вещество, съдържащо се в дадена храна, и съобразена със сезонните колебания, начини на консумация и други фактори, които могат да предизвикат колебания в действителната стойност.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ВЕЩЕСТВА ИЛИ ПРОДУКТИ, ПРИЧИНЯВАЩИ АЛЕРГИИ ИЛИ НЕПОНОСИМОСТ

1. Зърнени култури, съдържащи глютен, а именно: пшеница, ръж, ечемик, овес, шпелта (вид пшеница), камут (вид едра твърда пшеница) или техни хибридни сортове, както и продукти от тях, с изключение на:
 - а) глюкозен сироп на пшенична основа, включително декстроза ⁽¹⁾;
 - б) малтодекстрини на пшенична основа ⁽¹⁾;
 - в) глюкозен сироп на ечемична основа;
 - г) зърнени култури, използвани за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
2. Ракообразни и продукти от тях;
3. Яйца и продукти от тях.
4. Риба и рибни продукти, с изключение на:
 - а) рибен желатин, използван като носител на витамини или каротиноидни заготовки;
 - б) рибен желатин или рибен клей, използван като подобряващ агент в бира и вино;
5. Фъстъци и продукти от тях;
6. Соя и соеви продукти, с изключение на:
 - а) напълно рафинирани соево масло и мазнина ⁽¹⁾;
 - б) натурални смесени токофероли (E306), натурален D-алфа токоферол, натурален D-алфа токоферол ацетат, натурален D-алфа токоферол сукцинат от соеви източници;
 - в) фитостероли и фитостеролови естери от растителни масла, получени от соеви източници;
 - г) растителен станолов естер, произведен от стероли на растителни масла от соеви източници;
7. Мляко и млечни продукти (включително лактоза), с изключение на:
 - а) суроватка, използвана за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
 - б) лактитол;
8. Ядки, а именно: бадеми (*Amygdalus communis* L.), лешници (*Corylus avellana*), орехи (*Juglans regia*), кашу (*Anacardium occidentale*), пеканови ядки (*Carya illinoensis* (Wangenh.)K. Koch), бразилски орехи (*Bertholletia excelsa*), шамфъстък (*Pistacia vera*), орехи макадамия или орехи Куинсленд (*Macadamia ternifolia*) и продукти от тях, с изключение на ядки, използвани за производство на алкохолни дестилати, включително етилов алкохол от селскостопански произход;
9. Целина и продукти от нея;
10. Синап и продукти от него;
11. Сусамово семе и продукти от него;
12. Серен диоксид и сулфити с концентрация над 10 mg/kg или 10 mg/litre, изразени под формата на общ SO₂, който следва да се изчисли за продуктите, предлагани готови за консумация или върнати към първоначално състояние съгласно указанията на производителя;
13. Лупина и продукти от нея;
14. Мекотели и продукти от тях.

⁽¹⁾ Както и продуктите от тях, доколкото процесът, който те са претърпели, няма вероятност да увеличи нивото на алергенност, определено от Органа, отговорен за съответния продукт, от който те произхождат.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ХРАНИ, ЗА КОИТО ЕТИКЕТИРАНЕТО ТРЯБВА ДА СЪДЪРЖА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ

ВИД ИЛИ КАТЕГОРИЯ ХРАНА	ДАНИИ
1. Храни, опаковани с определени газове	
1.1. Храни, чиято трайност е удължена посредством опаковъчни газове, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„Опаковани в защитна атмосфера“.
2. Храни, съдържащи подсладители	
2.1. Храни, съдържащи подсладител или подсладители, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„с подсладител(и)“, това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.2. Храни, съдържащи както добавена захар или захари, така и подсладител или подсладители, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„със захар(и) и подсладител(и)“, това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.3. Храни, съдържащи аспартам/аспартам-ацесулфамова сол, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008	„съдържа аспартам (източник на фенилаланин)“ фигурира върху етикета в случаите, когато аспартам/аспартам-ацесулфамова сол се посочва в списъка на съставките само чрез посочване на Е-номер „съдържа източник на фенилаланин“ фигурира върху етикета в случаите, когато аспартам/аспартам-ацесулфамова сол се посочва в списъка на съставките с конкретното си наименование.
2.4. Храни, съдържащи над 10 % добавени полиоли, разрешени съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008.	„прекомерната консумация може да предизвика слабителен ефект“.
3. Храни, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол	
3.1. Захарни изделия или напитки, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 100 mg/kg или 10 mg/l, или по-висока.	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен“, освен ако терминът „сладък корен“ не е вече включен в списъка на съставките или в наименованието на храната. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.
3.2. Захарни изделия, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 4 g/kg или по-висока.	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.
3.3. Напитки, съдържащи глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на самото(ите) вещество(а) или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 50 mg/l или по-висока, или – при напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол – в концентрация 300 mg/l или по-висока ⁽¹⁾ .	Непосредствено след списъка на съставките се добавя обозначението „съдържа сладък корен — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото обозначение съпровожда наименованието на храната.

ВИД ИЛИ КАТЕГОРИЯ ХРАНА	ДАННИ
4. Напитки с високо съдържание на кофеин или храни с добавен кофеин	
<p>4.1. Напитки, с изключение на тези на основата на кафе, чай или екстракти от кафе или чай, когато наименованието на храната включва термина „кафе“ или „чай“, които:</p> <ul style="list-style-type: none"> — са предназначени за консумация без модификация и съдържат кофеин, независимо от източника му, в количество по-голямо от 150 mg/l, или — са в концентриран или изсушен вид и след възстановяване съдържат кофеин, независимо от източника му, в количество по-голямо от 150 mg/l 	<p>„Високо съдържание на кофеин. Не се препоръчва за деца, бременни жени или кърмачки.“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на напитката, следвано от посочено в скоби съдържание на кофеин, изразено в mg в 100 ml, в съответствие с член 13, параграф 1 от настоящия регламент.</p>
<p>4.2. Храни, различни от напитки, в които кофеинът е добавен с физиологична цел.</p>	<p>„Съдържа кофеин. Не се препоръчва за деца или бременни жени.“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на храната, следвано от посочено в скоби съдържание на кофеин, изразено в mg в 100g/ml, в съответствие с член 13, параграф 1 от настоящия регламент. В случай на хранителни добавки съдържанието на кофеин се изразява върху етикета в порции като препоръчителна дневна доза.</p>
5. Храни с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери	
<p>5.1. Храни или хранителни съставки с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери</p>	<ol style="list-style-type: none"> (1) „с добавени растителни стероли“ или „с добавени растителни станולי“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на храната; (2) количеството добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери в съдържанието (изразено в % или като g свободни растителни стероли/свободни станולי на 100 g или 100 ml продукт) се указва в списъка на съставките; (3) обозначение, че храната е предназначена изключително за хора, които се стремят към понижаване на нивото на холестерол в кръвта; (4) обозначение, че лицата, приемащи медикаменти за понижаване на нивото на холестерол, следва да консумират продукта само под лекарско наблюдение; (5) ясно видимо обозначение, че храната може да не е подходяща за бременни или кърмещи жени и деца под пет години; (6) препоръка, че храната следва да се използва като част от балансиран и разнообразен хранителен режим, включващ редовна консумация на плодове и зеленчуци с оглед поддържане нивото на каротеноиди; (7) в същото зрително поле като обозначението, което се изисква съгласно точка 3 по-горе - обозначение, че консумацията на повече от 3 g/ден добавени растителни стероли/растителни станולי следва да се избягва; (8) определяне на порция от съответната храна или хранителна съставка (за предпочитане в g или ml) с количеството растителни стероли/растителни станולי, съдържащи се във всяка порция.
6. Замразени месо, замразени месни заготовки и замразени непреработени рибни продукти	
<p>6.1. Замразено месо, замразени месни заготовки и замразени непреработени рибни продукти</p>	<p>датата на замразяване или датата на първото замразяване в случаите, когато продуктът е замразяван повече от един път, в съответствие с точка 3 от приложение X.</p>
<p>(¹) Нивото се прилага за продукти, предлагани за директна консумация, или за продукти, възстановени до готовия им за консумация вид съгласно указанията на производителя.</p>	

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ВИСОЧИНА НА БУКВАТА „X“ (x-HEIGHT)

ВИСОЧИНА НА БУКВАТА „X“ (x-HEIGHT)

Легенда

1	Линия на горното камшиче
2	Линия на главните букви
3	Средна линия
4	Основна линия
5	Линия на долното камшиче
6	Височина на буквата „X“
7	Размер на шрифта

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ХРАНИ, ОСВОБОДЕНИ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБЯВЯВАНЕ НА ХРАНИТЕЛНАТА СТОЙНОСТ

1. Непреработени продукти, които съдържат само една съставка или категория съставки;
2. Преработени продукти, чиято единствена преработка се състои в зреене и които съдържат само една съставка или категория съставки;
3. Води, предназначени за консумация от човека, включително води, при които единствените добавени съставки са въглероден диоксид и/или ароматизанти;
4. Билки, подправки или смеси от тях;
5. Сол и заместители на солта;
6. Трапезни подсладителни;
7. Продукти, включени в обхвата на Директива 1999/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно екстрактите от кафе и екстрактите от цикория ⁽¹⁾, мляно кафе или кафе на зърна и мляно безкофеиново кафе или безкофеиново кафе на зърна;
8. Билкови и плодови отвари, чай, безкофеинов чай, инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, безкофеинов инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, които не съдържат други добавени съставки освен ароматизанти, които не изменят хранителната стойност на чая;
9. Ферментирал оцет и заместители на оцет, включително оцет, чиито единствени добавени съставки са ароматизанти;
10. Ароматизанти;
11. Добавки в храните;
12. Спомагателни вещества;
13. Ензими в храните;
14. Желатин;
15. Сгъстяващи вещества за мармалади;
16. Мая;
17. Дъвки;
18. Храни в опаковки или контейнери, чиято най-голяма повърхност е с площ по-малка от 25 cm²;
19. Храни, включително занаятчийски произведени хранителни продукти, доставяни директно от производителя в малки количества от продукта на крайния потребител или на местен търговец на дребно, снабдяващ директно крайния потребител.

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 26.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

НАИМЕНОВАНИЕ НА ХРАНИТЕ И СПЕЦИФИЧНИ СЪПРОВОЖДАЩИ ДАННИ

ЧАСТ А — ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ДАННИ СЪПРОВОЖДАЩИ НАИМЕНОВАНИЕТО НА ХРАНАТА

1. Наименованието на храната включва или се съпровожда от данни относно физичното състояние на храната или специфичната обработка, на която е била подложена (например на прах, повторно замразена, лиофилизирана, бързо замразена, концентрирана, пушена) във всички случаи, когато пропускането на тази информация може да заблуди купувача.
2. При храни, които са били замразени преди продажбата и които се продават размразени, наименованието на храната се придружава от обозначение „размразена“.

Настоящото изискване не се прилага за:

- а) съставки, съдържащи се в крайния продукт;
- б) храни, при които замразяването е технологично необходим етап от производствения процес;
- в) храни, при които размразяването не оказва отрицателно влияние върху безопасността или качеството на храните.

Настоящата точка се прилага, без да се засяга точка 1.

3. Храните, обработени с йонизиращо лъчение, съдържат едно от следните обозначения:

„облъчена“ или „обработена с йонизиращо лъчение“ и други обозначения съгласно посоченото в Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение ⁽¹⁾.

4. При храни, в които компонент или съставка, които според очакванията на потребителите са естествено присъстващи или обичайно използвани, са заменени с различен компонент или съставка, върху етикета фигурира, освен списъкът на съставките, ясно обозначение на компонента или съставката, които са използвани като частични или пълни заместители:

- а) в непосредствена близост до наименованието на продукта; и
- б) с размер на шрифта, при който височината на буквата „x“ е най-малко 75 % от височината на буквата „х“ от наименованието на продукта и който не е по-дребен от минималния размер на изисквания шрифт съгласно член 13, параграф 2 от настоящия регламент.

5. В случая на месни продукти, месни заготовки и рибни продукти, съдържащи добавени протеини, включително хидролизирани протеини с различен животински произход, в наименованието на храната се посочва наличието на тези протеини и техният произход.

6. В случая на месни продукти и месни заготовки, които са във вид на изрезки, големи парчета, резени, порция месо или кланичен труп, в наименованието на храната се посочва наличието на добавена вода, ако добавената вода съставлява повече от 5 % от теглото на крайния продукт. Същите правила се прилагат и за рибни продукти и предварително обработени рибни продукти, които са във вид на изрезки, големи парчета, резени, порция риба, филе или цял рибен продукт.

7. Месни продукти, месни заготовки и рибни продукти, които могат да създадат впечатлението, че са произведени от цяло парче месо или риба, но всъщност се състоят от различни парчета, съединени чрез други съставки, включително хранителни добавки и хранителни ензими, или чрез други средства, носят следното обозначение:

на български език: „формовано месо“ и „формована риба“;

на испански език: „combinado de piezas de carne“ и „combinado de piezas de pescado“;

на чешки език: „ze spojovaných kousků masa“ и „ze spojovaných kousků rybího masa“;

на датски език: „Sammensat af stykker af kød“ и „Sammensat af stykker af fisk“;

на немски език: „aus Fleischstücken zusammengefügt“ и „aus Fischstücken zusammengefügt“;

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16.

на естонски език:	„liidetud liha“ и „liidetud kala“;
на гръцки език:	„μορφοποιημένο κρέας“ и „μορφοποιημένο ψάρι“;
на английски език:	„formed meat“ и „formed fish“;
на френски език:	„viande reconstituée“ и „poisson reconstitué“;
на ирландски език:	„píosaí feola ceangailte“ и „píosaí éisc ceangailte“;
на италиански език:	„carne ricomposta“ и „pesce ricomposto“;
на латвийски език:	„formēta gaļa“ и „formēta zivs“;
на литовски език:	„sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ и „sudarytas (-a) iš žuvis gabalų“;
на унгарски език:	„darabokból újraformázott hús“ и „darabokból újraformázott hal“;
на малтийски език:	„laħam rikostitwit“ и „ħut rikostitwit“;
на нидерландски език:	„samengesteld uit stukjes vlees“ и „samengesteld uit stukjes vis“;
на полски език:	„z połączonych kawałków mięsa“ и „z połączonych kawałków ryby“;
на португалски език:	„carne reconstituída“ и „peixe reconstituído“;
на румънски език:	„carne formată“ и „carne de pește formată“;
на словашки език:	„spájané alebo formované mäso“ и „spájané alebo formované ryby“;
на словенски език:	„sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ и „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe“;
на фински език:	„paloista yhdistetty liha“ и „paloista yhdistetty kala“;
на шведски език:	„sammanfogade bitar av kött“ и „sammanfogade bitar av fisk“.

ЧАСТ Б — СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБОЗНАЧЕНИЕТО „МЛЯНО МЕСО“

1. Критерии за състава, проверявани въз основа на средни дневни стойности:

	Съдържание на мазнини	Съотношение колаген/месен протеин ⁽¹⁾
— нетлъсто мляно месо	≤ 7 %	≤ 12 %
— чисто говеждо мляно месо	≤ 20 %	≤ 15 %
— мляно месо, което съдържа свинско месо	≤ 30 %	≤ 18 %
— мляно месо от други видове	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Съотношението колаген/месен протеин се изразява като процентно съдържание на колаген в месния протеин. Под съдържание на колаген се разбира съдържанието на хидроксипролин, умножено с коефициент 8.

2. В допълнение към изискванията, установени в приложение III, раздел V, глава IV към Регламент (ЕО) № 853/2004, на етикета се изписва следният израз:

— „процентно съдържание на мазнини под ...“;

— „съотношение колаген/месен протеин под ...“.

3. Държавите-членки могат да разрешат пускане на техните национални пазари на мляно месо, което не отговаря на критериите, определени в точка 1 от настоящата част, под национална марка, която не може да бъде объркана с марките, предвидени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 853/2004.

ЧАСТ В — СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБОЗНАЧЕНИЕТО НА ОБВИВКИТЕ ЗА КОЛБАСИ

Ако дадена обвивка на колбаси не е ядивна, тя трябва да бъде обозначена като такава.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПОСОЧВАНЕ И ОБОЗНАЧАВАНЕ НА СЪСТАВКИТЕ

ЧАСТ А — СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПОСОЧВАНЕТО НА СЪСТАВКИ В НИЗХОДЯЩ РЕД СПОРЕД ТЕГЛОТО

Категория съставки	Разпоредби относно посочването според теглото
1. Добавена вода и летливи продукти	Изброяват се по реда на теглото им в крайния продукт. Количеството вода, добавена като съставка в храната, се изчислява като от общото количество на крайния продукт се извади общото количество на останалите използвани съставки. Това количество не е необходимо да се отчита, ако не превишава 5 % от теглото на крайния продукт. Тази дерогация не се прилага за месо, месни заготовки, непреработени рибни продукти и непреработени двучерупчести мекотели.
2. Съставки, използвани в концентриран или дехидратиран вид и възстановени в момента на производство	Могат да бъдат изброени по реда на теглото им, измерено преди концентриране или дехидратиране.
3. Съставки, използвани в концентрирани или дехидрирани храни, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода	Могат бъдат изброени по реда на съотношението във възстановения продукт, при условие че списъкът на съставките се съпровожда от израз като „съставки на възстановения продукт“ или „съставки на готовия продукт“.
4. Плодове, зеленчуци или гъби, от които нито един от продуктите не преобладава значително по отношение на теглото и които се използват в съотношения, които могат да варират, използвани в смеси като съставки на храни	Могат да бъдат групирани в списъка на съставките под обозначението „плодове“, „зеленчуци“ или „гъби“, следвано от израза „в променливо съотношение“, непосредствено последвано от списък на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби. В такива случаи сместа се включва в списъка на съставките в съответствие с член 18, параграф 1 въз основа на общото тегло на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби.
5. Смеси от подправки или билки, при които нито един от продуктите не преобладава значително в съотношение според теглото	Могат да бъдат изброени в различен ред, при условие че списъкът на съставките се придружава от израз като „в променливо съотношение“.
6. Съставки, съставляващи по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат изброени в различен ред след останалите съставки.
7. Съставки, които са подобни или взаимозаменяеми и могат да бъдат използвани в производството или приготвянето на храна, без да се променят нейният състав, естество или възприемана стойност, и доколкото тези съставки съставляват по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат посочени в списъка на съставките чрез твърдението „съдържа ... и/или ...“, когато поне една от не повече от две съставки се съдържа в крайния продукт. Тази разпоредба не се прилага по отношение на добавките в храните или съставките, изброени в част В от настоящото приложение, нито по отношение на веществата или продуктите, изброени в приложение II, които причиняват алергии или непоносимост.
8. Рафинирани масла от растителен произход	Могат да бъдат групирани в списъка на съставките под обозначението „растителни масла“, непосредствено последвано от списък с обозначения за конкретен растителен произход и евентуално последвано от израза „в променливо съотношение“. Ако бъдат групирани, растителните масла се включват в списъка на съставките в съответствие с член 18, параграф 1 въз основа на общото тегло на съдържащите се растителни масла. Изразът „напълно хидрогенирано“ или „частично хидрогенирано“, според случая, трябва да съпровожда обозначението „хидрогенирано масло“.

Категория съставки	Разпоредби относно посочването според теглото
9. Рафинирани мазнини от растителен произход	<p>Могат да бъдат групирани в списъка на съставките под обозначението „растителни мазнини“, непосредствено последвано от списък с обозначения за специален растителен произход и евентуално последвано от израза „в променливо съотношение“. Ако бъдат групирани, растителните мазнини се включват в списъка на съставките в съответствие с член 18, параграф 1 въз основа на общото тегло на съдържащите се мазнини.</p> <p>Изразът „напълно хидрогенирано“ или „частично хидрогенирано“, според случая, трябва да съпровожда обозначението „хидрогенирана мазнина“.</p>

ЧАСТ Б — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА НЯКОИ СЪСТАВКИ ЧРЕЗ НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ВМЕСТО С КОНКРЕТНО НАИМЕНОВАНИЕ

Без да се засяга член 21, съставките, които принадлежат към една от категориите храни, изброени по-долу и съдържащи се в състава на други храни, могат да бъдат обозначени с наименованието на категорията, вместо с конкретното наименование.

Определяне на категория храни	Обозначение
1. Рафинирани масла от животински произход	<p>„Масло“, наред с определението „от животински произход“ или посочването на конкретния животински произход.</p> <p>Изразът „напълно хидрогенирано“ или „частично хидрогенирано“, според случая, трябва да съпровожда обозначението „хидрогенирано масло“.</p>
2. Рафинирани мазнини от животински произход	<p>„Мазнини“, наред с определението „от животински произход“ или посочването на конкретния животински произход.</p> <p>Изразът „напълно хидрогенирана“ или „частично хидрогенирана“, според случая, трябва да съпровожда обозначението „хидрогенирана мазнина“.</p>
3. Смес от брашна, получени от два или повече вида зърнени култури	Думата „брашно“, следвана от списък на зърнените култури, от които е получено, в низходящ ред според теглото.
4. Нишесте и нишесте, модифицирано чрез физични начини или чрез ензими	„Скорбяла“
5. Всички видове риба, когато рибата е съставка на друга храна и при условие че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид риба	„Риба“
6. Всички видове сирене, когато сиренето или смес от сирена са съставки на друга храна и при условие че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид сирене	„Сирене“
7. Всички подправки, които не надвишават 2 % от тегловното съдържание на храната	„Подправка(и)“ или „смес от подправки“
8. Всички билки или части от билки, които не надвишават 2 % от тегловното съдържание на храната	„Билка/и“ или „смес от билки“
9. Всички видове препарати от дъвка, използвани в производството на заготовка за дъвки	„Заготовка за дъвки“
10. Всички видове натрошени печени продукти от зърнени култури	„Галета“ или „сухари“, според случая

Определяне на категория храни	Обозначение												
11. Всички видове захароза	„Захар“												
12. Анхидридна декстроза или дектрозен монохидрат	„Декстроза“												
13. Глюкозен сироп и анхидриден глюкозен сироп	„Сироп от глюкоза“												
14. Всички видове млечен белтък (казеини, казеинати и суроватъчни белтъци) и смеси от тях	„Млечни протеини“												
15. Кокосово масло, получено чрез пресоване, екстракция или рафиниране	„Какаово масло“												
16. Всички видове вина, включени в обхвата на приложение XIб към Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета ⁽¹⁾	„Вино“												
<p>17. Скелетна мускулатура ⁽²⁾ от видовете бозайници и птици, признати за годни за консумация от човека, с естествено съдържание се или прилежащи тъкани, като общото съдържание мазнини и съединителна тъкан не превишава стойностите, посочени по-долу, и когато месото е съставка на друга храна. Максимално съдържание на мазнини и съединителна тъкан за съставките, означени с термина „... месо“</p> <table border="1" data-bbox="280 1032 778 1357"> <thead> <tr> <th data-bbox="280 1032 549 1115">Вид месо</th> <th data-bbox="549 1032 639 1115">Съдържание на мазнини</th> <th data-bbox="639 1032 778 1115">Съотношение колаген/месен протеин ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="280 1115 549 1256">— От бозайници (различни от зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници</td> <td data-bbox="549 1115 639 1256">25 %</td> <td data-bbox="639 1115 778 1256">25 %</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1256 549 1312">— Свинско</td> <td data-bbox="549 1256 639 1312">30 %</td> <td data-bbox="639 1256 778 1312">25 %</td> </tr> <tr> <td data-bbox="280 1312 549 1357">— Птиче и заешко</td> <td data-bbox="549 1312 639 1357">15 %</td> <td data-bbox="639 1312 778 1357">10 %</td> </tr> </tbody> </table> <p data-bbox="280 1357 778 1469">⁽¹⁾ Съотношението колаген/месен протеин се изразява като процентно съдържание на колаген в месния протеин. Под съдържание на колаген се разбира съдържанието на хидроксипролин, умножено с коефициент 8.</p> <p data-bbox="280 1469 778 1682">Ако тези максимални граници са надвишени, но всички останали критерии за определението на „месо“ са удовлетворени, съдържанието на „... месо“ трябва да се коригира чрез съответно понижаване и в списъка на съставките трябва да се посочи освен термина „... месо“ и наличието на мазнини и/или съединителна тъкан.</p> <p data-bbox="280 1682 778 1794">Продуктите, включени в обхвата на определението „механично отделено месо“ са изключени от това определение.</p>	Вид месо	Съдържание на мазнини	Съотношение колаген/месен протеин ⁽¹⁾	— От бозайници (различни от зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници	25 %	25 %	— Свинско	30 %	25 %	— Птиче и заешко	15 %	10 %	<p>„... месо“ и името/имената ⁽³⁾ на животинския/те вид/ове, от които е добито.</p>
Вид месо	Съдържание на мазнини	Съотношение колаген/месен протеин ⁽¹⁾											
— От бозайници (различни от зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници	25 %	25 %											
— Свинско	30 %	25 %											
— Птиче и заешко	15 %	10 %											
18. Всички видове продукти, включени в обхвата на определението за „механично отделено месо“.	„Механично отделено месо“ и името(ната) ⁽³⁾ на животинските видове, от които е добито												

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ Диафрагмата и дъвкателните мускули са част от скелетните мускули, докато сърцето, езикът, мускулите на главата (различни от дъвкателните), мускулите на карпуса, тарзуса и опашката се изключват.

⁽³⁾ За етиктиране на английски език, това обозначение може да бъде заменено от общото название на съставката за съответния вид животно.

ЧАСТ В — ОБОЗНАЧЕНИЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СЪСТАВКИ С НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ИМ, ПОСЛЕДВАНО ОТ КОНКРЕТНОТО ИМ НАИМЕНОВАНИЕ ИЛИ Е-НОМЕР

Без да се засяга член 21, добавките в храните и ензимите в храните, различни от посочените в член 20, буква б), които принадлежат към една от категориите, изброени в настоящата част, трябва да бъдат обозначени с наименованието на въпросната категория, последвано от конкретното им наименование, или, по целесъобразност, от Е-номер. Ако дадена съставка принадлежи към повече от една категория, се посочва категорията, съответстваща на главната функция на въпросната храна.

Киселина	Пенители
Регулатор на киселинност	Желиращ агент
Антилепващ агент	Глазиращ агент
Антипенител	Влагозадържащ агент
Антиоксидант	Модифицирано нишесте ⁽²⁾
Пълнител	Консервант
Оцветител	Опаковъчен газ
Емулгатор	Набухвател
Емулгаторни соли ⁽¹⁾	Комплексообразуватели
Втвърдител	Стабилизатор
Овкусител	Подсладител
Агент за обработка на брашното	Сгъстител

⁽¹⁾ Само за топени сирена и продукти на основата на топени сирена.

⁽²⁾ Не се изисква посочването на конкретното наименование или Е-номер.

ЧАСТ Г — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА АРОМАТИЗАНТИТЕ В СПИСЪКА НА СЪСТАВКИТЕ

1. Ароматизантите се обозначават с термините:

- „ароматизант“ или конкретно наименование или описание на ароматизанта, ако ароматичната съставка съдържа ароматизанти, определени в член 3, параграф 2, букви б), в), г), д), е), ж) и з) от Регламент (ЕО) № 1334/2008;
- „пушилен(и) ароматизант(и)“, или „пушилен(и) ароматизант(и)“, произведени от „храна(и) или категория храна или източник(и) на храна“ (например пушилен ароматизант, произведен от бук), ако ароматизиращият компонент съдържа ароматизанти, определени в член 3, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 1334/2008 и придава пушен аромат на храната.

2. Използването на термина „естествен“ за описание на ароматизанти е в съответствие с член 16 от Регламент (ЕО) № 1334/2008.

3. Хининът и/или кофеинът, използвани като ароматизанти в производството или приготвянето на храна, се посочват с наименованието им в списъка на съставките непосредствено след термина „ароматизант(и)“.

ЧАСТ Д — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА СЛОЖНИТЕ СЪСТАВКИ

1. Сложна съставка може да бъде включена в списъка на съставките под собственото ѝ обозначение, когато такова обозначение е определено със закон или установено от обичая, като се указва общото ѝ тегло, непосредствено следвано от списък на съставките ѝ.

2. Без да се засяга член 21, списъкът на съставките при сложни съставки не е задължителен:

- а) когато съставът на сложната съставка е определен в действащите разпоредби на Съюза, доколкото сложната съставка представлява по-малко от 2 % от крайния продукт; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за добавки в храни, съгласно член 20, букви а)-г);
- б) при сложни съставки, които се състоят от смеси от подправки и/или билки, които представляват по-малко от 2 % от крайния продукт, с изключение на добавките в храните, съгласно член 20, букви а)-г); или
- в) когато сложната съставка е храна, за която не се изисква списък на съставките съгласно разпоредбите на Съюза.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ПОСОЧВАНЕ НА КОЛИЧЕСТВОТО НА СЪСТАВКИТЕ

1. Не се изисква посочване на количеството:
 - a) по отношение на съставка или категория съставки:
 - i) когато отпеченото нетно тегло е посочено в съответствие с точка 5 от приложение IX;
 - ii) когато трябва вече да е посочено количеството ѝ на етикета съгласно разпоредбите на Съюза;
 - iii) която се използва в малки количества като ароматизант; или
 - iv) която, независимо че се посочва в наименованието на храната, не е от такова естество, че да определя избора на потребителя в страната, в която се предлага на пазара, тъй като промяната в количеството не е толкова съществена, че да характеризира храната или да не я отличава от подобни храни;
 - b) когато специални разпоредби на Съюза точно регламентират количеството на дадена съставка или категория съставки, без да предвиждат посочването им на етикета; или
 - в) в случаите, посочени в приложение VII, част А, точки 4 и 5.
2. Член 22, параграф 1, букви а) и б) не се прилагат за:
 - a) съставка или категория съставки, включени в обхвата на обозначението „с подсладител(и)“ или „със захар(и) и подсладител(и)“, ако това обозначение съпровожда наименованието на храната съгласно приложение III; или
 - b) добавен витамин и минерал, ако въпросното вещество подлежи на обявяване на хранителната стойност.
3. Посочването на количеството на дадена съставка или категория съставки:
 - a) се изразява като процент, който съответства на количеството на съставката или съставките към момента на използването ѝ/им; и
 - b) фигурира в наименованието на храната или непосредствено до него, или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория съставки.
4. Чрез дерогация от точка 3:
 - a) когато храните са изгубили съдържанието на влага вследствие на топлинна или друга обработка, количеството се изразява като процент, който съответства на количеството на използваната(ите) съставка(и), съотнесено към крайния продукт, освен ако това количество или общото количество на всички съставки, посочени на етикета, не превишават 100 %, като в този случай количеството се посочва въз основа на теглото на съставката(ите), използвана(и) за приготвяне на 100 g от крайния продукт;
 - b) количеството летливи съставки се посочва въз основа на тяхното тегловно съотношение в крайния продукт;
 - в) количеството на съставките, използвани в концентриран или дехидратиран вид и възстановени по време на производство, може да се посочи въз основа на тегловното им съотношение, регистрирано преди концентрирането или дехидратирането им;
 - г) в случай на концентрирани или дехидратирани храни, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода, количеството на съставките може да се посочи въз основа на тегловното им съотношение във възстановения продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ОБЯВЯВАНЕ НА НЕТНОТО КОЛИЧЕСТВО

1. Обявяването на нетното количество не е задължително за храни:
 - а) които подлежат на значителни загуби на обем или маса и които са продавани на бройка или са претеглени в присъствието на купувача;
 - б) чието нетно количество е по-малко от 5 g или 5ml; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за подправки и билки; или
 - в) които обикновено се продават на бройка, при условие че отвън ясно може да се види и лесно да се провери броят на предметите, или ако това не е възможно, той е посочен на етикета.
2. Когато посочването на определен вид количество (като номинално количество, минимално количество, средно количество) се изисква от разпоредбите на Съюза или при липса на такива разпоредби – от националните разпоредби, това количество се смята за нетно количество за целите на настоящия регламент.
3. Когато предварително опакованите артикули се състоят от два или повече единични предварително опаковани артикула, съдържащи еднакво количество от един и същ продукт, нетното количество се посочва чрез указване на нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка, и общия брой такива опаковки. Посочването на тези данни обаче не е задължително, когато общият брой на единичните опаковки може ясно да бъде видян и лесно преброен отвън и когато ясно може да се види отвън поне едно обозначение за нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка.
4. Когато предварително опакованите артикули се състоят от две или повече единични опаковки, които не се смятат за търговски единици, нетното количество се посочва, като се укаже общото нетно количество и общият брой единични опаковки.
5. Когато храна в твърдо състояние се предлага в течна среда, се посочва и отцеденото нетно тегло на храната. Когато храната е била глазирана, обявеното нетно тегло на храната изключва глазурата.

За целите на настоящата точка „течна среда“ означава следните продукти, евентуално в смеси, както и замразени или бързо замразени, при условие че течността е само допълнение към основните елементи на подготовка на дадена храна и следователно не е решаващ фактор за покупката: вода, водни разтвори на соли, саламура, водни разтвори на хранителни киселини, оцет, водни разтвори на захари, водни разтвори на други подсладители, плодови или зеленчукови сокове в случай на плодове или зеленчуци.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

СРОК НА МИНИМАЛНА ТРАЙНОСТ, СРОК НА ГОДНОСТ И ДАТА НА ЗАМРАЗЯВАНЕ

1. Срокът на минимална трайност се посочва по следния начин:

а) Датата се предхожда от думите:

— „Най-добър до ...“, когато в датата е посочен определен ден;

— „Годен за употреба до края на ...“ в останалите случаи.

б) Думите, посочени в буква а), се съпровождат от:

— или самата дата; или

— препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.

При необходимост тези данни са съпроводени от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани, ако продуктът се съхранява по този начин за посочения период.

в) Датата се състои от деня, месеца и по възможност годината в посочения ред и в не кодирана форма.

Въпреки това, при храни:

— които се съхраняват за не повече от три месеца, е достатъчно да се посочат денят и месецът;

— които се съхраняват за повече от три месеца, но не повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочат месецът и годината;

— които се съхраняват за повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочи годината.

г) При спазване на разпоредбите на Съюза, които налагат други начини за посочване на дата, не се изисква посочване на датата на минимална трайност за:

— пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин; настоящата дерогация не се прилага за покълнали семена и подобни продукти, като кълнове на бобови растения;

— вина, ликьорни вина, пенливи вина, ароматизирани вина и подобни продукти, получени от плодове, различни от грозде, и напитки, попадащи под код по КН 2206 00 и получени от грозде или гроздова мъст;

— напитки, съдържащи 10 или повече обемни процента алкохол;

— тестени или сладкарски изделия, които, предвид естеството на съдържанието им, обикновено се консумират в рамките на 24 часа от производството им;

— оцет;

— готварска сол;

— твърда захар;

— захарни изделия, състоящи се почти единствено от ароматизирани и/или оцветени захари;

— дъвки и подобни дъвчащи продукти.

2. Срокът на годност се посочва по следния начин:
- а) Срокът се предхожда от думите „използвай преди ...“;
 - б) Думите в буква а) се съпровождат от:
 - или самата дата; или
 - препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.Тези данни са последвани от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани.
 - в) Датата се състои от деня, месеца и по възможност годината в посочения ред и в не кодирана форма;
 - г) Датата „използвай преди ...“ се посочва на всяка отделна предварително опакована порция.
3. Датата на замразяване или датата на първо замразяване, посочена в точка б от приложение III, се посочва както следва:
- а) Тя се предхожда от думите „Замразено на ...“;
 - б) Думите, посочени в буква а), се съпровождат от:
 - самата дата; или
 - препращане към мястото на етикета, където е посочена датата;
 - в) Датата се състои от деня, месеца и годината в посочения ред и в не кодирана форма.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

ВИДОВЕ МЕСО, ЗА КОИТО Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ДА СЕ ПОСОЧИ СТРАНА НА ПРОИЗХОД ИЛИ МЯСТО НА ПРОИЗХОД

Кодове по КН: (Комбинирана номенклатура 2010)	Описание
0203	Свинско месо, прясно, охладено или замразено
0204	Месо от овце или кози, прясно, охладено или замразено
ex 0207	Месо от домашни птици от позиция 0105, прясно, охладено или замразено

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

АЛКОХОЛНО СЪДЪРЖАНИЕ

Действителният обемен процент алкохол в напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, се посочва с число с точност до не повече от един десетичен знак. То е следвано от символа „% vol“ и може да бъде предшествано от думата „алкохол“ или от съкращението „алк“.

Алкохолното съдържание се определя при 20 °С.

Положителните и отрицателни отклонения, допускани по отношение на посочването на обемния процент алкохол и изразени чрез абсолютни стойности, са изброени в следната таблица. Те се прилагат, без да се засягат отклоненията, произтичащи от метода на анализ, използван за определяне на алкохолното съдържание.

Описание на напитката	Положителни или отрицателни отклонения
1. Бери с код по КН 2203 00 с алкохолно съдържание, не повече от 5,5 % vol.; негазирани напитки, попадащи в рамките на код по КН 2206 00, получени от грозде;	0,5 % vol.
2. Бери с алкохолно съдържание, надвишаващо 5,5 % vol.; пенливи напитки, попадащи в рамките на код по КН 2206 00, получени от грозде, ябълкови вина, крушови вина, плодови вина и подобни, получени от плодове, различни от грозде, независимо дали са полупенливи или пенливи или не; медовина;	1 % vol.
3. Напитки, съдържащи накиснати плодове или части от растения;	1,5 % vol.
4. Други напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол.	0,3 % vol.

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ

ЧАСТ А — ДНЕВНИ РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ ЗА ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ)

1. Витамини и минерали, които могат да се обявяват и техните хранителни референтни стойности (NRVs)

Витамин А (µg)	800	Хлорид (mg)	800
Витамин D (µg)	5	Калций (mg)	800
Витамин E (mg)	12	Фосфор (mg)	700
Витамин K (µg)	75	Магнезий (mg)	375
Витамин C (mg)	80	Желязо (mg)	14
Тиамин (mg)	1,1	Цинк (mg)	10
Рибофлавин (mg)	1,4	Мед (mg)	1
Ниацин (mg)	16	Манган (mg)	2
Витамин B6 (mg)	1,4	Флуорид (mg)	3,5
Фолиева киселина (µg)	200	Селен (µg)	55
Витамин B12 (µg)	2,5	Хром (µg)	40
Биотин (µg)	50	Молибден (µg)	50
Пантотенова киселина (mg)	6	Йод (µg)	150
Калий (mg)	2 000		

2. Значителни количества витамини и минерали

По правило следните стойности следва да се отчитат при вземане на решение какво представлява значително количество:

- 15 % от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, получени от 100 g или 100 ml при продукти, различни от напитки;
- 7,5 % от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, получени от 100 ml при напитки; или
- 15 % на порция от хранителните референтни стойности, посочени в точка 1, ако опаковката съдържа само една порция.

ЧАСТ Б — РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ НА ЕНЕРГИЙНИ СТОЙНОСТИ И ПОДБРАНИ ХРАНИТЕЛНИ ВЕЩЕСТВА, РАЗЛИЧНИ ОТ ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ)

Енергийна стойност или хранително вещество	Референтни количества за прием
Енергийна стойност	8 400 kJ/2 000 kcal
Общо мазнини	70 g
Наситени мастни киселини	20 g
Въглехидрати	260 g
Захари	90 g
Протеин	50 g
Сол	6 g

ПРИЛОЖЕНИЕ XIV

ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ

ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЕНЕРГИЙНАТА СТОЙНОСТ

Енергийните стойности, които трябва да бъдат обявени, се изчисляват като се използват следните фактори на превръщане:

— въглехидрати (освен полиоли)	17 kJ/g — 4 kcal/g
— полиоли	10 kJ/g — 2,4 kcal/g
— белтъци	17 kJ/g — 4 kcal/g
— мазнини	37 kJ/g — 9 kcal/g
— салатрими	25 kJ/g — 6 kcal/g
— алкохол (етанол)	29 kJ/g — 7 kcal/g
— органични киселини	13 kJ/g — 3 kcal/g
— влакнини	8 kJ/g — 2 kcal/g
— еритритол	0 kJ/g — 0 kcal/g

ПРИЛОЖЕНИЕ XV

ИЗРАЗЯВАНЕ И ПРЕДСТАВЯНЕ НА ОБЯВЕНАТА ХРАНИТЕЛНА СТОЙНОСТ

Мерните единици, които следва да се използват при обявяването на енергийната стойност (килоджаули (kJ) и килокалории (kcal) и теглото (грамаве (g), милиграми (mg), и микрограми (µg), и редът на представяне на информацията, когато е уместно, са следните:

енергийна стойност	kJ/kcal
мазнини	g
от които:	
— наситени мастни киселини	g
— мононенаситени мастни киселини	g
— полиненаситени мастни киселини	g
въглехидрати	g
от които:	
— захари	g
— полиоли	g
— скорбяла	g
vlakнини	g
белтъци	g
сол	g
витамини и минерали	единиците, посочени в приложение XIII, част А, точка 1